Filed on :	**27/01/2015**
Registered on:	**27/01/2015**
Decided on :	**02/05/2023**
Duration :	**Years** / **Months** / **Days**
Exhibit :	

IN THE COURT OF 2ND ADDITIONAL SESSIONS JUDGE
AHMEDABAD (RURAL) AT MIRZAPUR

[Date of the Judgment: 02.05.2023]

SESSIONS CASE NO. 25 OF 2015
IN

FIR No.	First Crime Regis. **No. 254 of 2013**
Police Station	Vastrapur Police Station
Offences	Under Section **306, 342, 506(2) r/w. 114** of Indian Penal Code.

Complainant	The State of Gujarat
Represented by	Ld. APP Mr. **R. P. Thaker** for the State
Accused	**(1) Bhavarsinh Jangsinh Shekhavat** Age: Adult, Occupation: Security, Residing at: Bungalow No.388, New Vibhusha Bungalow, Nr. Homeopathy College, Bopal, Ahmedabad.
Represented by	Ld. Counsel Mr. **B. J. Joshi**

Date of offence	Between 14.07.2013 to 18.07.2013
Date of FIR	26.07.2013
Date of Charge-sheet	18.10.2013
Date of Framing of charges	15.07.2015 & 01.12.2021
Date of commencement of evidence	06.08.2015
Date on which judgment is reserved	28.04.2023

Date of the Judgment	02.05.2023
Date of the Sentencing Order, if any	Not applicable since the accused has been acquitted.

SESSIONS CASE NO. 26 OF 2015
IN

FIR No.	First Crime Regis. **No. 254 of 2013**
Police Station	Vastrapur Police Station
Offences	Under Section **306, 342, 506(2) r/w. 114** of Indian Penal Code.
Complainant	The State of Gujarat
Represented by	Ld. APP Mr. **R. P. Thaker** for the State
Accused	**(1) Ramkumar @ Guddu S/o. Rustamsinh Tomar** Age:35 Years, Occupation: Nil, Residing at: Village Lukariyayi, Taluka Porasa, District Murain (Madhya Pradesh).
Represented by	Ld. Counsel Mr. **S. G. Mansuri**

Date of offence	Between 14.07.2013 to 18.07.2013
Date of FIR	26.07.2013
Date of Charge-sheet	23.01.2014
Date of Framing of charges	15.07.2015 & 01.12.2021
Date of commencement of evidence	06.08.2015
Date on which judgment is reserved	28.04.2023
Date of the Judgment	02.05.2023
Date of the Sentencing Order, if any	Not applicable since the accused has been acquitted.

Accused Details:-

Rank of the Accused	Name of Accused	Date of Arrest	Date of Release on Bail	Offences charged with	Whether Acquitted or Convicted	Sentence imposed	Period of detention Undergone during Trial for purpose of Section 428 Cr.PC
Sessions Case No.25 of 2015							
Sole Accused	**Bhavarsinh Jangsinh Shekhavat**	22.08.2013	24.10.2013	306, 342, 506(2), 114 of Indian Penal Code.	Acquitted	--	63 days
Sessions Case No.26 of 2015							
Sole Accused	**Ramkumar @ Guddu S/o. Rustamsinh Tomar**	16.12.2013	29.01.2014	306, 342, 506(2), 114 of Indian Penal Code.	Acquitted	--	45 days

(A) Prosecution oral evidence:-

Rank	Name of the Witness	Exh. No.
PW-1	Anirudhbhai Pranlal Pandya	8
PW-2	Sunilsing Raghuvirsing	10
PW-3	Lumsinh Govindsinh	13
PW–4	Dr. Pragjibhai Bavabhai Rathod	17
PW–5	Rameshbhai Malajibhai	21
PW–6	Vinodsinh Surajsing Yadav	24
PW–7	Somendrasinh Hakimsinh Yadav	30
PW-8	Rajkumar Ranvirsinh Yadav	33

District & Sessions Court Ahmedabad[Rural]

PW–9	Sarveshdevi Vinodsing Yadav	34
PW-10	Milan Radhakrishna Yadav	37
PW–11	Ashish Prakashrav Dhomase	38
PW–12	Milin Jitendrasinh Jani	42
PW–13	Rajubhai Gobarbhai Rabarti	44
PW–14	Jentibhai Popatbhai Thakor	48
PW–15	Narendragiri Ganpatgiri Gosai	49
PW–16	Mahendrasinh Vajesinh Chauhan	71
PW-17	Narendrasinh Popatsinh Chauhan	72
PW-18	Shivabhai Amarsinhbhai Koli Patel	73

(B) List of Prosecution documentary evidence:-

Sr. No.	Exh. No.	Description
1.	9	Inquest Panchnama
2.	14	Chit recovered from the pocket of deceased.
3.	15	Panch Slip
4.	16	Panchnama of place of incident
5.	18	Yadi sent to carry out inquest panchnama
6.	19	Inquest Panchnama
7.	20	Post mortem report
8.	22	Panchnama of recovery of cloths of deceased and Nylon thread.
9.	31	Complaint
10.	45	Panchnama of recovery of cloths of accused
11.	47	Death report
12	48	Yadi sent to FSL Officer for carrying out spot inspection.
13	50	Arrest panchnama
14	51	Spot inspection report of FSL
15	52	Dispatch Note
16	53	Acknowledgement received from FSL.
17	54	Forwarding letter of FSL along with its opinion.

-: J U D G E M E N T :-

1. On 26.07.2013 the complainant namely Somendra Hakimsingh Yadav got recorded his statement before the concerned investigating officer to the effect that he is a resident of the address mentioned against his name since

last more than 10 years. His family comprises of his father namely Hakimsingh Surajsingh, mother namely Munnidevi Yadav, wife namely Kajal and daughter namely Himanshi. He is a rickshaw driver by profession. His uncle namely Vinodsingh Surajsigh Yadav came to his house on or about 14.07.2013 and told him that the place (i.e. Vadidal, Mithakhali Six Roads, Navrangpura) where Pavankumar (hereinafter referred to as "deceased" for short) was working some Laptop has been stolen. Bhanvarsinh and Ramkumarsinh Rupsinh (hereinafter referred to as accused no. 1 & 2 respectively for short) are levelling allegations against the deceased qua theft of the aforesaid Laptop. Accused no.1 had telephonically asked Vinodsingh Surajsingh Yadav i.e. father of the deceased to bring Rs.50,000/- on account of theft of Laptop, due to which the complainant along with his uncle Vinodsingh went to 3rd Floor, Room No. 307, Ajit Tower, Nr. Pakwan Hotel, Judges Bungalow Road, Vastrapur on 18.07.2013 for paying aforesaid sum. They were carrying said money with them but the aforesaid office was found locked due to which his uncle Vinodsingh telephonically called Bhanvarsinh and asked where are you since your office is closed. To this Bhanvarsinh replied him that he is taking his food at his

house and he will come there after dropping his son at school. Thereafter the complainant and his uncle kept on waiting for half an hour but Bhanvarsinh did not come and both of them returned back to their home. After an hour aforesaid Bhanvarsinh telephonically informed aforesaid Vinodsingh that deceased has committed suicide by hanging himself in Maruti Center, Vadilal Godown, Himalaya Mall, Vastrapur. He asked them to come there immediately. Upon this the complainant, his aunt Sarveshdevi i.e. mother of deceased, Rajkumar cousin of complainant and his aforesaid uncle Vinodsingh went to the spot and saw that the deceased had committed suicide due to which they got shocked as they came to know that the deceased had committed suicide because both the accused were leveling false allegations against the deceased that he had committed theft of laptop, due to which in the opinion of complainant the deceased committed suicide. The accused were also extending life threats to the deceased upon aforesaid false allegations of commission of theft of Laptop. They were threatening him that in case Rs.50,000/- is not paid to them they will kill the deceased. The accused had even threatened him to keep in illegal confinement. Due to this the deceased had

committed suicide after writing a suicide note which was taken into possession by the police. The said suicide note was also shown to the complainant upon which he identified the signatures of deceased. Thereafter they took the dead body of the deceased to their native place for performing his last rites and on 26.07.2013 he got recorded his statement with the aforesaid allegations upon which FIR of the present case was registered.

2. After registration of the case the investigation in the present case commenced. Site was inspected, statements of witnesses were recorded. Accused were arrested. Thereupon finding a case against the accused 'Final Report' under Section 173 of the Code bearing number 147 of 2013 dated 18.10.2013 was forwarded to the Court for trial against the accused o. 1 in Sessions Case no. 25 of 2015. During the course of investigation accused no.2 Ramkumar @ Guddu Rustum Singh was also arrested in connection with aforesaid offence, due to which another supplementary 'Final Report' under Section 173 of the Code bearing number **26 of 2014 dated 23.01.2014** was forwarded to the Court for trial against the accused no. 2 which came to be registered as Sessions Case no. 26 of 2015.

3. Copies of final report were supplied to both the accused free of cost as envisaged under Section 207 of the Code, by Learned Chief Judicial Magistrate, Ahmedabad [Rural], Mirzapur who thereafter vide his orders dated 21.04.2014 and 18.06.2014, committed both the cases against the accused no.1 & 2 to the Court of Sessions for trial as envisaged under Section 209 of the Code. On committal, both the cases were numbered as Sessions Cases No.25 of 2015 and 26 of 2015 and were sent to this Court for trial and disposal.

4. Finding a *prima facie* case against the accused, consolidated charges were framed against them under Sections 306, 342, 506(2) r/w. Section 114 of the Indian Penal Code at Exhibit:3 and Exhibit:5. The charges were later on amended as per order passed below application at Exhibit:141 and the amended consolidated charges were framed at Exhibit:3 and Exhibit:5 by my Ld. Predecessor. On both occasions the charges were read over and explained to the accused to which both the accused finally pleaded not guilty and claimed to be tried vide their respective statements at Exhibit:149 and Exhibit:150, as envisaged under Section 228 of the Code.

5. In order to prove its case, the prosecution has examined

as many as 18 witnesses. It is further important to take note of the fact that the evidence of aforesaid witnesses recorded in the present case is voluminous and runs into numerous pages, hence, in order to defy any error on account of translation of the same which may crept in due to such voluminous evidence, the depositions of the witnesses is reproduced hereinbelow in Gujarati language in which the same were recorded. It is further important to mention here that certain irrelevant parts and suggestions (which have been denied by the witnesses) have been omitted from the reproduction of depositions of witnesses wherever so required.

6. આ કામે ફરીયાદપક્ષે **આંક−૦૮ થી સાહેદનં.−૧ પંચસાહેદ અનિરૂધ્ધભાઈ પ્રાણલાલ પંડયા** ને સોગંદઉપર તપાસવામાં આવેલ છે તેઓ પોતાની જુબાનીમાં જણાવે છે કે, આશરે બે વર્ષ પહેલા પોલીસે તેઓને મારૂતિ સેન્ટર ગુરૂકુળ રોડ ઉપર હોન્ડાસીટીના શો−રૂમની ઉપર આઠમાં માળે બોલાવેલ.પોલીસે તેઓને સ્યુસાઈડનો કેસ બનેલ હોવાનુ અને તેઓને તેમાં પંચ તરીકે રહેવા માટે જણાવેલ જેથી તેઓએ સંમતી આપેલ.મારૂતિ સેન્ટરમાં આઠમાં માળે વાડીલાલ રેર્કોડની ઓફીસ છે અમારા ગોડાઉનમાં સીકયોરીટી તરીકે કામ કરનાર પવન વિનોદભાઈ

યાદવનાઓ છત ઉપર સીકયોરીટીની સીસોટીવાળી કાળી દોરીથી લટકાયેલ હતો. પોલીસે તેઓને મરણજનારને ઓળખતા હોવાનુ પુછેલ,જેથી તેઓએ મરણજનાર તેઓને ત્યાં સીકયોરીટી તીરકે કામ કરતો હોવાનુ જણાવેલ. મરણ જનારના માસીના દિકરાએ મરણ જનાર પવન યાદવ હોવાનુ જણાવેલુ. મરણ જનારની આંખો બંઘ હતી અને મોઢામાંથી જીભ બહાર આવી ગયેલી. પોલીસે લાશ અંગેનું પંચનામુ કરેલુ અને પંચ તરીકે સહી લીઘેલી. તેઓની સાથે બીજા પંચ કોણ હતા તે યાદ નથી. તેઓને આંક–૯ વાળુ પંચનામુ બતાવતા તેમાં પોતાની સહી ઓળખી બતાવે છે.

7. આ કામે ફરીયાદપક્ષે **આંક–૧૦ થી સાહેદનં.–ર પંચસાહેદ સુનિલસીંગ રઘુવીરસીંગને** સોગંદઉપર તપાસવામાં આવેલ છે તેઓ પોતાની જુબાનીમાં જણાવે છે કે,આશરે બે વર્ષ અગાઉ તેઓની ઉપર મરણજનારના ભાઈ સોમેન્દ્રનો ફોન આવેલ કે ,પવન ઓફ થઈ ગયેલ છે અને મને હીમાલયા મોલની બાજુમાં આવેલી બિલ્ડીગમાં બોલાવેલ. જેથી તેઓ વાડીલાલના ગોડાઉનમાં કે જે આઠમાં માળે આવેલ છે ત્યાં ગયેલો અને જોયુ તો, મરણજનાર પંખાના હુકમાં છત ઉપર કાળી દોરીથી લટકાયેલ હાલતમાં હતા. પોલીસે અમને સ્થળ જોઈ લેવાનુ જણાવેલુ. ત્યારબાદ પોલીસે

District & Sessions Court Ahmedabad(Rural) सत्यमेव जयते

લખાણ કરેલુ. મરણ જનારની લાશના પગના અંગુઠા જમીન ઉપર અડકેલા હતા અને મરણજનારના ખીસ્સામાંથી એક લેટર તેમજ પર્સ નીકળેલ. લાશની જીભ બહાર આવી ગયેલી હતી. પોલીસે લાશનું પંચનામુ કરેલુ. પોલીસે આંક–૯ થી રજુ પંચનામુ બતાવતા તેમાં પોતાની સહી ઓળખી બતાવેલ છે.

8. આ કામે **ફરીયાદપક્ષે આંક–૧૩ થી સાહેદનં.–૩ સાહેદ લુમસીંહ ગોવીંદસીંહને** સોગંદઉપર તપાસવામાં આવેલ છે તેઓ પોતાની જુબાનીમાં જણાવે છે કે,આજથી દોઢ, બે વર્ષ પહેલા હું શ્રેયસ ફાઉન્ડેસનમાં મારી ફરજ ઉપર હાજર હતો તે દરમ્યાન મરણજનાર પવનકુમારને મોટા બાપા હાકીમસીંહ યાદવનાઓએ મને જણાવેલ કે, તેમના ભાઈના દિકરાને કોઈએ મારી નાખેલ હોવાથી મારૂતિ ટાવર ગુરૂકુળમાં જવાનુ છે. જેથી અમે બંને ગુરૂકુળ રોડ ઉપર આવેલ મારૂતિ ટાવરના ૮ માં માળે આવેલ. અમે જઈને જોયુ તો, મરણ જનાર પવનને જમીન ઉપર સુવડાવેલો હતો. ત્યા પોલીસ હાજર હતી. પોલીસે મરણ જનારના ખીસ્સામાંથી ચીઠી કાઢેલી. સ્થળ ઉપર ૪–૫ પોલીસના માણસો હાજર હતા. મરણ જનારના ખીસ્સામાંથી જે ચીઠી નીકળેલી તે કોન્સ્ટેબલે અમને વાંચીને સંભળાવેલી. આ ચીઠીમાં ભંવરસીંહે રૂ.૫૦,૦૦૦/– ની માંગણી કરેલી

અને આ રૂપીયા નહી આપે તો તેને મારી નાખવામાં આવશે. મે મરણ જનારના ખીસ્સામાંથી નીકળેલ ચીઠી જોયેલી. મને મુદામાલ આર્ટીકલનં.–૨ બતાવવામાં આવે છે.જેમાં પંચનં.–૧ તરીકે માહી સહી છે.પોલીસે મારી હાજરીમાં આ જ ચીઠી કબજે કરેલી જે આંક–૧૪ થી રજુ છે. આ તબકકે બંને આરોપી તરફેના વિ.વ.શ્રીએ વાંધો લઈને દલીલ કરેલ છે કે, સદર ચીઠી મુદામાલ આર્ટીકલ માંથી રજુ થયેલ છે. જેથી તેવા મુદામાલને આંકે પાડી શકાય નહી. એ.પી.પી.શ્રી જે.સી.પટેલે તેઓની દલીલમાં જણાવેલ છે કે, પોલીસે પંચનામા દરમ્યાન પંચની હાજરીમાં સદર ચીઠી કબજે કરેલ છે. અને ચીઠીની હકીકતને સમર્થન કરતા હોઈ તેને આંકે પાડવા દલીલ કરેલ છે.તમામ દલીલ તથા હકીકતને ધ્યાને લીધી. પોલીસે પંચનામાની કાર્યવાહી દરમ્યાન સદર ચીઠી કબજે કરેલ છે. તેમજ ચીઠી ઉપર પંચસાહેદની સહી પણ છે. સદર ચીઠી દસ્તાવેજના સ્વરૂપમાં હોય અને પંચ સાહેદની જુબાનીથી સદરહું ચીઠી કબજે કરેલાની હકીકતને સમર્થન મળતુ હોય, પુરાવાના કામે સદરહું ચીઠીને વંચાણે લેવા તેમજ આંકે પાડવી જરૂરી હોય, આરોપી તરફેના બંને વિ.વ.શ્રીઓના વાંધા રદ કરી મુદામાલ આર્ટીકલનં.–૧ તેમાંથી નીકળેલ સ્લીપ બતાવવામાં આવે છે. તેમાં પંચનં.–૧ તરીકેની મારી સહી છે. જેને હું

ઓળખી બતાવુ છુ. મને મુદામાલ આર્ટીકલનં.–૧ વાળી કાળા કલરની દોરીના ટુકડાનંગ–ર બતાવવામાં આવે છે જે સ્થળ ઉપર હતા તે જ છે. જે પોલીસે મારી હાજરીમાં કબજે કરેલી. મુદામાલ આર્ટીકલ સાથે પંચોની સહીવાળી નીકળેલ સ્લીપને આંક–૧૫ આપવામાં આવેલ છે. પોલીસે સ્થળ ઉપર પંચનામુ કરેલુ. જે ઉપર મારી સહી લીધેલી. તેઓને આંક–૧૬ વાળુ પંચનામુ બતાવતા તેમાં પોતાની સહી ઓળખી બતાવે છે.

આરોપી તરફે વિ.વ.શ્રી બી.જી.જોષી ઘ્વારા સદર સાહેદની ઉલટતપાસ કરવામાં આવેલ છે જેમાં તેઓ જણાવે છેકે, હું હાકીમસીંહ તથા તેના મરણ જનાર ભત્રીજા પવનને છેલ્લા દસ વર્ષથી ઓળખુ છુ. એ વાત ખરી છેકે, મરણજનાર પવન તથા તેના કુટુંબીજનો શ્રેયસ ફાઉન્ડેશનની બાજુમાં આવેલ મીથીલા સોસાયટીમાં રહે છે. એ વાત ખરી છેકે, હાકીમસીંહ તથા મરણ જનાર પવન સીકયુરીટી ગાર્ડ તરીકે નોકરી કરતા હતા. એ વાત ખરી છેકે, નોકરી દરમ્યાન મારે પવનને મળવાનું થતુ હતુ. મને તા.૧૮/૦૭/ ના રોજ હાકીમસીંહ બોલાવવા માટે આવેલ. એ વાત ખરી છેકે, અમે પહોચ્યા ત્યારે પોલીસ આવી ચુકી હતી. એ વાત ખરી છે કે, મરણજનાર પવનને હુક ઉપરથી કોણે ઉતારીને જમીન

ઉપર સુવડાવેલ તેની મને ખબર નથી. એ વાત ખરી છેકે, પુરા પંચનામા વિષે મને માહીતી નથી. પરંતુ મરણજનારના ખીસ્સામાંથી જે ચીઠી નીકળેલી તે કબજે કરેલ તેટલુ મને ખબર છે. એ વાતની મને ખબર નથી કે પોલીસે આ ચીઠી ટેબલના ખાનામાંથી કે બીજી કોઈ જગ્યાએથી કબજે કરેલી. સાહેદ સ્વેચ્છાએ જણાવે છેકે, પોલીસે મને જણાવેલ કે આ ચીઠી નીકળેલી છે પરંતુ આ ચીઠી કયાથી નીકળેલી તેની મને ખબર નથી. એ વાત ખરી છેકે, બધી કાર્યવાહી પતી ગયા પછી પોલીસે મારી તથા રાજકુમારની પંચનામા ઉપર સહી લીધેલી તે સીવાય હું બીજું કાંઈ જાણતો નથી. એ વાત ખરી છે કે, પોલીસે મને જે ચીઠી બતાવેલી તે મે વાંચેલ નહી. એ વાત ખરી છેકે, પોલીસના કહેવાથી મે તથા બીજા પંચે આ ચીઠી ઉપર પંચ તરીકે સહી કરેલી. મરણ જનાર પવન કયા ભણેલો અને શું ભણેલો તેની મને ખબર નથી. એ વાત ખરી છેકે, મુદામાલ કાળી દોરી પણ મે ટેબલ ઉપર પડેલી જોયેલી તે કયાથી આવેલી તેની મને ખબર નથી. **આરોપી રામકુમાર તરફે વિ.વ.શ્રી એમ.એમ.શેખાએ ઉપરોકત ઉલટતપાસ એડોપ્ટ કરેલ છે તેમજ વધુ ઉલટતપાસ કરેલ છે કે,** એ વાત ખરી છેકે, હુ પોલીસના બોલાવવાથી નહી પરંતુ હાકીમસીંહના કહેવાથી ગયેલ છુ. એ વાત ખરી છેકે, હું મારી મરજીથી સ્થળ ઉપર ગયેલ ન હતો. એ વાત ખરી

છેકે, આંક–૧૬ વાળા પંચનામાની હકીકત મે પોલીસને લખોલ હોય અને પોલીસે તે મુજબ લખેલ હોય તેવુ બનેલ નથી.

9. આ કામે ફરીયાદપક્ષે **આંક–૧૭ થી સાહેદનં.–૪ સાહેદ ડોકટર પ્રાગજીભાઈ બાવાભાઈ રાઠોડને** સોગંદઉપર તપાસવામાં આવેલ છે તેઓ પોતાની જુબાનીમાં જણાવે છે કે,હું તા.૧૮/૭/૧૩ ના રોજ સોલા સીવીલ અમદાવાદ ખાતે મારી ફરજ ઉપર હાજર હતો તે દરમ્યાન વસ્ત્રાપુર પો.સ્ટે. હે.કો. જેન્તીભાઈ રાત્રે ૧૦ –૧૫ વાગ્યે એક લેખીત યાદી સાથે મૃતક પવન વિનોદ યાદવનાઓનું શબપરીક્ષણ કરવા સારૂ લાવેલા. અસલ યાદી આજરોજ હું મારી સાથે લાવેલ છુ. જે આંક–૧૮ થી રજુ છે. આંક–૧૯ થી મરણોતર ફોર્મ રજુ છે. યાદી વંચાણે લેતા, પેનલ ડોકટર દ્વારા શબપરીક્ષણ કરવાનું સુચન હોય અમારી સાથે ડો.પી.એન.ચંદ્રવાડીયાનાઓને સાથે રાખી મૃતકનું શબપરીક્ષણ તા.૧૯/૭/૧૩ ના સવારે ૬–૩૦ કલાકે શરૂ કરી તે જ દિવસે સવારના ૭–૪૫ કલાકે પૂર્ણ કરવામાં આવેલુ.અમારી શબપરીક્ષણ દરમ્યાન પુરુષ દેખાવ આશરે ૨૧ વર્ષની ઉંમરનો હતો. જેણે ગ્રે કલરનો શર્ટ, તેમજ વાઈટ તેમજ ઓરેન્જ કલરની લાઈનીંગ વાળુ શર્ટ પહેરેલ હતુ. વાઈટ કલરની ગંજી પહેરેલ હતી. ગ્રે કલરનું પેન્ટ પહેરેલ હતુ. બ્લુ કલરની નીકર પહેરેલ

હતી. સફેદ કલરના મોજા પહેરેલ હતા. બ્લેક કલરના ચામડાના શુઝ પહેરેલ હતા.કાળા કલરની દોરી જમણા હાથે બાંધેલ હતી. બ્લેક કલરની સીસોટીની દોરી ગળામાં પહેરેલી હતી. તેમજ તેના જમણા હાથ ઉપર ટેટુ માર્ક હતુ જેના પવન લખેલુ હતુ. મરનારની લાશનું શરીરનું બંધારણ સામાન્ય તથા શરીર ઠંડુ હતુ. રાઈગરમોર્ટીસ સંપૂર્ણ શરીરમાં જણાતી હતી. પોસ્ટ મોર્ટમ લીવીડીટી શરીરના પાછળના ભાગે હતી અને જે ફીકસ થયેલી હતી. મરનારની આંખો બંધ હતી. મોઢુ ખુલ્લુ હતુ. જીભ, જીભ બહર નીકળેલી હતી. જમણી બાજુમાં મોઢાના ખુણા ઉપરથી થુંક નીકળેલુ હતુ. તેના બંને હાથની આંગળીઓ તેમજ નખમા ંસાઈનોસીસ હતુ તેમજ બંને પગના નખના આંગળામાં પણ સાઈનોસીસ હતુ બાહય જનેન્દ્રીયમાં કોઈ ઈજા થયેલી ન હતી તેમજ રેશીંસ થયેલ ન હતા. મરનારના ગળા ના ભાગે લીગેચર માર્ક થાઈરોઈડ કાર્ટીલેજ ના ઉપરના ભાગે જે ૫ સે.મી.દાઢી ના નીચે હતુ તેમજ ડાબી બાજુ ઉપર તેમજ પાછળની બાજુ મસ્ટેડ પ્રોસેસ જતુ હતુ. જે ર.૫ સે.મી. એંગલ ઓફ મેન્ડીબલની નીચે હતુ. જેની લંબાઈ ૧ ૩ સે.મી. અને પહોળાઈ ૧ થી ૧.૫ સે.મી. હતી. જયારે જમણ બાજુ ઉપર તેમજ પાછળની બાજુ નેપ ઓફ નેક તરફ જતુ હતુ. જે ૩ સે.મી.ની એન્ગલ ઓફ મેન્ડીબલ નીચે હતુ. જેની લંબાઈ ૧૪.૫ સે.મી. અને પહોળાઈ ૧

થી ૧.૫ સે.મી. હતી. લીગેચર માર્કનું બેઝ હાર્ડ અને બ્રાઉન કલરનું હતુ. જે ઈજા એન્ટીમોર્ટમ હતી. મરનારની આંતરીક તપાસ કરતા મગજ કન્જેસ્ટેડ હતુ. અને માથાના ભાગે કોઈ ઈજા જણાતી ન હતી. છાતીના ભાગે પાંસળીમાં કોઈ ઈજા ન હતી. ફેફસાનો પડદો કન્જેસ્ટેડ હતો. મરનારની કંઠેન્દ્રીય તેમજ શ્વાસનળી લીગેચર માર્કની નીચે પેલ તેમજ કન્જેસ્ટેડ જણાતી હતી. બંને ફેફસા કન્જેસ્ટેડ હતા અને તેમાંથી લાલ કલરનું ફીણ નીકળતુ હતુ. હૃદયનું આવરણ કન્જેસ્ટેડ હતુ તેમજ તે લોહીથી ભરેલુ હતુ. રકતવાહીનીઓ કન્જેસ્ટેડ હતી તેમજ પેટની અંદરની ત્વચાનું આવરણ કન્જેસ્ટેડ હતુ. અન્નનળી કન્જેસ્ટેડ હતી તેમજ હોજરી કન્જેસ્ટેડ હતી અને તેમાં ગેસટ્રીક જયુશ ૩૦ એમ.એલ. જેટલુ હતુ જેની વાસ સામાન્ય હતી.મારા અભીપ્રાય મુજબ મરનારનું મૃત્યુ હેગીંગના કારણે શ્વાસનળી ઉપર દબાણ આવતા શ્વાસ રૂંધાવાના કારણે થયેલુ હતુ. મને આંક–૨૦ વાળી પી.એમ. નોટ બતાવતાતે તેઓ પોતાની તથા ડો.પી.એન.ચંદ્રાવાડીયાની સહી ઓળખી બતાવે છે. **સદર સાહેદની ઉલટતપાસ આરોપીના વિ.વ.શ્રી બી.જી.જોષી ધ્વારા કરવામાં આવેલ છે તેઓ પોતાની ઉલટતપાસમાં જણાવે છેકે,** એ વાત ખરી છેકે, શબપરીક્ષણ કરતા અગાઉ ઈન્કવેસ્ટ પંચનામા તેમજ ઈન્કવેસ્ટ યાદીનો

અભ્યાસ કરવો જરૂરી હોય છે. એ વાત ખરી છેકે, તે વાંચ્યા પછી શરીરના કયા ભાગથી પી.એમ. શરૂ કરવુ તે નકકી થાય છે.એ વાત ખરી છેકે, ઈન્કવેસ્ટ પંચનામુ,ઈન્કવેસ્ટ યાદી જોતા મને આ કેસ સુસાઈડલ ડેથનો લાગેલ છે. એ વાત ખરી છેકે, સ્ટેંગ્યુલેશન તેમજ હેંગીંગમાં તફાવત છે. એ વાત ખરી છે કે,હેંગીંગના કેસમાં તેના માધ્યમ જેવા કે દુપટો,નાયલોનની દોરી વિગેરેનો પ્રભાવ રહે છે તેમજ વિવિંગ,સ્પીનીંગ કરતા નાયલોનની દોરી કે દોરડા વડે વધારે ઈજા થઈ શકે છે.એ વાત ખરી છેકે, મરનાર સામાન્ય બાંધાના તેમજ તંદુરસ્ત જણાતા હતા. એ વાત ખરી છેકે, મરનારને જે ઈજાઓ થયેલી તે લટકવાથી થયેલી. એ વાત ખરી છેકે, આવા કેસમાં જમીન થી લટકવાના અંતર ઉપર આધાર રાખે છે. પોલીસ પેપર્સ ઉપરથી મરનાર પંખા ઉપર લટકેલ હતા કે હુક ઉપર લટકેલ હતા તે હું જાણી શકેલ નહી. એ વાત ખરી છે કે, મરનાર જેનાથી લટકેલ હતા તે દોરી સખત હતી. એ વાત ખરી છેકે, માણસ જાડુ હોય અને લટકે તો એસફેસીયાની કાર્યવાહી ચાલુ થાય અને રીસ્પાઈટરી ફેલ્યોર થાય. એ વાત ખરી છે કે, મરનાર જેટલુ વધુ વખત લટકી રહે તો દોરી ગળામાં ડીપમાં જાય. એ વાત ખરી છેકે, જ્યુરીસપ્રુડન્સ તેમજ મેડીકલ સાયન્સ મુજબ માણસના મૃત્યુ માટે પાંચ શોક જવાબદાર છે. એ વાત ખરી છેકે, શબપરીક્ષણ વખતે મારા હેન્ડ ગ્લોઝ

લોહીવાળા થયેલ. એ વાત ખરી છેકે, પી.એમ. નોટમાં લોહીના ડાઘા નથી. એ વાત ખરીછેકે, પી.એમ.નોટની કાચી નોંઘ રાખતા હોઈએ છીએ અને ત્યારબાદ પી.એમ. નોટ લખતા હોઈએ છીએ.જેમ જેમ પી.એમ. કરતા ગયા તેમ તેમ મારી સાથેના ડોકટર પી.એમ.નોટમાં નોંઘ કરતા હતા. એ વાત ખરી છેકે, ઈન્કવેસ્ટ પંચનામુ જોતા, મરનારે અઠાર તારીખે બપોરના ત્રણેક વાગે ભોજન લીઘેલુ હોવુ જોઈએ. મરનારનું બોડી મરનાર ૩–૪ દિવસથી ભુખ્યો હોય તેવુ મને લાગેલ નહી.

10. આ કામે **ફરીયાદપક્ષે આંક–૨૧ થી સાહેદનં.–૫ સાહેદ રમેશભાઈ માલજીભાઈ** ને સોગંદઉપર તપાસવામાં આવેલ છે તેઓ પોતાની જુબાનીમાં જણાવે છે કે,તા.૧૯/૭/૧૩ ના રોજ પોલીસે મને વસ્ત્રાપુર પો.સ્ટે. બોલાવેલ. મારી સાથે એક બીજા ઈસમ ભોપાભાઈ બાલુભાઈ ભરવાડ હતા. ત્યા પોલીસે મારી સહી કરાવેલી. પોલીસે તૈયાર લખેલા કાગળમાં સહી કરાવેલી તે સીવાય કોઈ હકીકત જાણતો નથી.મારી હાજરીમાં કોઈ વસ્તુ મરનારના ગળામાંથી નાઈલોનની દોરી તથા પહેરેલ કપડા પોલીસે કબજે કરેલ હોય તેવુ બનેલ નથી. તેઓને આંક–૨૨ નુ પંચનામુ બતાવતા તેમાં પોતાની સહી ઓળખી બતાવે છે. તેઓને મુદામાલ દોરી તથા કપડા બતાવવામાં આવે તો પણ તેઓ ઓળખી શકે નહી.તેવી

District & Sessions Court Ahmedabad Rural सत्यमेव जयते

હકીકત જણાવતા ફરીયાદપક્ષે તેઓને ફરી ગયેલા જાહેર કરી ઉલટતપાસ કરવા છતા કોઈ સમર્થનકારી હકીકત નીકળી આવતી નથી.

11. આ કામે **ફરીયાદપક્ષે આંક–૨૪ થી સાહેદનં.–૬ સાહેદ વિનોદસીંગ સુરજસીંગ યાદવ** ને સોગંદઉપર તપાસવામાં આવેલ છે તેઓ પોતાની જુબાનીમાં જણાવે છે કે,હું સૌમેન્દ્ર હકીમસીંગ યાદવને ઓળખુ છુ. જે મારો ભત્રીજો છે. પવનનો બનાવ બનેલ તે બાબતે સૌમેન્દ્રએ ફરીયાદ આપેલી. પવન મરી ગયેલ તે બાબતે સૌમેન્દ્રએ ફરીયાદ કરેલી. પવનનું મૃત્યુ તા.૧૮/૦૭/૧૩ થયેલુ. પવન વાડીલાલ હાઉસમાં બ્રીગેડ સીકયુરીટી ગાર્ડ તરીકે નોકરી કરતો હતો. ત્યાથી પવનનો ફોન આવેલો જે ફોન નં.૮૫૧૧૩૨૧૦૧૫ ઉપરથી ફોન આવેલો આ ફોન નં.૯૯૯૮૪૧ ૩૮૭૮ ઉપર ફોન આવેલો અને મને જણાવેલ કે બાબા તમે વાડીલાલ હાઉસમાં આવો. હું ત્યા પહોંચતા તેણે મને જણાવેલ કે મને ભંવરસીંહ અને રામકુમાર તોમરે મારી સાયકલ અને મોબાઈલ લઈ લીધેલ અને મારા ઉપર લેપટોપ ચોરીનો આરોપ લગાવેલ છે. ત્યારબાદ બુલેટ મોટરસાયકલ ઉપર પવનને લઈને પકવાન હોટલની પાછળ અક્ષત ટાવરમાં ૩૦૭ નંબરની ઓફીસમાં સીકયુરીટીની ઓફીસમાં લઈ ગયેલ. મને ભંવરસીંહ તથા રામકુમાર તોમરે અક્ષત ટાવરમાં ૩૦૭ નંબરની ઓફીસમાં સીકયુરીટીની

ઓફીસમાં આવવાનુ જણાવેલ જેથી હું ત્યા ગયેલ ત્યા તેઓએ મને ચા–પાણી પીવડાવેલ પછી રૂા.૫૦,૦૦૦/– ની માંગણી કરેલ. આ પૈસા લેપટોપ ચોરેલ તે બાબતે માંગેલા. જેથી મે જણાવેલ કે મારી પાસે રૂા.૫૦,૦૦૦/– ની રકમ નથી. તેઓએ મને જણાવેલ કે, તે મારે જોવાનું નથી. ત્યારબાદ ભંવરસીંહ અને રામકુમાર તોમરે પવનની મારઝુડ ઓફીસમાં કરેલી. ત્યા મે મારા ભત્રીજા સૌમેન્દ્રને બોલાવેલ જેથી તે આવી ગયેલ. પવનને આંખ પાસેથી લોહી નીકળતુ હતુ. મે આ લોકો પાસે ત્રણ દિવસનો સમય પૈસાની વ્યવસ્થા માટે માંગેલો.જેથી ત્રણ દિવસ આપેલા. મે મારી પત્નીને ફોન કરીને તા.૧૭/૦૭ ના રોજ પૈસા લઈને આવવાનું જણાવેલ. ત્યારબાદ તા.૧૭/૦૭/૧૩ ના રોજ મે ભંવરસીંહને બપોરે ત્રણ વાગ્યે ફોન કરેલો. મે તેઓને ફોન ઉપર જણાવેલ કે તમે તમારા પૈસા લો અને મારે પવનને લઈ જવો છે. તેથી તેમણે મને જણાવેલ કે, પવનને જમવાના રૂા.૧૦૦/– આપેલા અને તે નવરંગપુરાથી ભાગી ગયેલ છે. જેથી મે તેમને જણાવેલ કે ,તમે ખોટુ ન બોલો અને જે હકીકત સાચી હોય તે બોલો અને પવનને છોડી દેવાનું જણાવેલુ. જેથી મને બીજા દિવસે આવવાનુ કહેલ અને રૂા.૨૦/– ના સ્ટેમ્પ અને ચુંટણી કાર્ડ લઈ આવવાનુ કહેલ જેથી બીજા દિવસે સ્ટેમ્પ મળતા

તથા બીજા કાગળો સાથે ઓફીસનં.૩૦૭ માં ગયેલ ત્યા કોઈ મળેલ નહી.પછી એક દોઢ કલાક બાદ મને હીમાલયા મોલ ઉપર આવવાનુ કહેલુ. જેથી હું ત્યા ગયેલ ત્યા આગળ મને ભંવરસીંહ તથા વસ્ત્રાપુરના પોલીસો મળેલ.ત્યા આગળ ભંવરસીંહ ચાલતો હતો અને પાછળ પોલીસ ચાલતી હતી તેની પાછળ હું ચાલતો હતો.ત્યા બધા મારૂતી સેન્ટરમાં લીફ્ટમાં બેસી આઠમાં માળે ગયેલા અને ભંવરસીંહે ચાવી કાઢીને રૂમનું તાળુ ખોલેલુ. ત્યા રૂમની લાઈટ ચાલુ કરી ત્યારબાદ પોલીસ,ભંવરસીંહ અને હું ગયેલા. ત્યારબાદ રૂમની છત ઉપર લાગેલ હુકમાં પવન લટકાયેલ હાલતમાં હતો. પવનના પગ જમીન ઉપર લાગેલા હતા અને જીભ બહર નકીળી ગયેલ હતી. અને તેની આંખ ખુલ્લી રહેલ હતી. મારી સાથે મારો ભત્રીજો સૌમેન્દ્ર હતો અને બીજા એક રાજકુમાર હતા. તેઓએ પવનને હુક ઉપરથી નીચે ઉતારીને જમીન ઉપર સુવડાવેલ . પોલીસે પવનની લાશને તપાસેલ તો પવનના પેન્ટની પાછળના ખીસ્સામાંથી પોલીસને એક પર્શ મળેલ જેમાં જોતા હિન્દી ભાષામાં લખેલ એક કાગળ મળી આવેલ. પોલીસે એમ્બ્યુલન્સ બોલાવેલી અને સોલા સીવીલમાં ગયેલા. તા.૧૯/૦૭/૧૩ ના રોજ પવનનું બોડી સુપ્રરત કરેલ.તેથી તેને યુ.પી. લઈ ગયેલા અને અંતિમ વીધી કરીતા.૨૪/૦૭/૧૩ ના રોજ અમદાવાદ પાછા આવેલા. ત્યારબાદ

અમે પોલીસને ભંવરસીંહ તથા રામકુમાર તોમર વિરુધ્ધ ફરીયાદ આપેલી. પવન આ લોકોને ત્યા નોકરી કરતો હતો અને તેને ગોંધી રાખેલ હતો અને મને ખોટી રીતે ભાગી ગયેલાનું જણાવેલુ. આરોપી ભંવરસીંહ તથા રાજકુમાર આજરોજ કોર્ટમાં હાજર છે જેને સાહેદ કોર્ટ રૂબરૂ ઓળખી બતાવે છે.

સદર સાહેદની ઉલટતપાસ આરોપીના વિ.વ.શ્રી બી.જે.જોષીને ધ્વારા કરવામાં આવેલ છે.ઉલટતપાસમાં સાહેદ જણાવે છે કે, એ વાત ખરી છે કે, બનાવના અરશામાં દિવસના સમયે પવન લો-વાર્ડન પાસે વાડીલાલ હાઉસમાં નોકરી કરતો હતો. તા.૨૭/૦૭/૧૩ ના રોજ પોલીસે મારો જવાબ લીધેલો. એ વાત ખરી છેકે, મારા પોલીસ રૂબરૂના નિવેદનમાં એવી હકીકત લખાવેલ છે કે, આ મરણ જનાર પવનકુમાર વિનોદસીંગ યાદવ મારો પુત્ર છે જે માર્ચ-૨૦૧૩ માં અમારા વતનથી અમદાવાદ ખાતે આવી આરોપી ભંવરસીંહ જોગસીંહ શેખાવતની બ્રીગેડ સીકયોરીટીની નોકરીમાં જોડાયેલો. જેમાં મારો પુત્ર પવન યાદવ વાડીલાલ હાઉસ,મીઠાકડી સર્કલ નજીક, નવરંગપુરા ખાતે રાત્રીના આઠ થી સવારના આઠ સુધી નોકરી કરતો હતો. મારો પુત્ર દિવસ દરમ્યાન પણ લો-ગાર્ડન સામેની એક બીલ્ડીંગમાં પાંચમે માળે સીકયોરીટી

તરીકે નોકરી કરતો હતો.તે કયારે કયારે મને મળતો અને મારા ભાઈના પુત્ર સૌમેન્દ્ર હકીમસીંગ યાદવ જે આ કામના ફરીયાદી છે તેમને મળતો હતો. એ વાત ખરી છેકે, હું ૧૫ વર્ષથી સીકયોરીટીમાં નોકરી કરુ છુ. એ વાત ખરી છેકે, મારો દિકરો અમદાવાદ આવેલ હોવા છતા મારાથી અલગ રહેતો હતો. એ વાત ખરી છે કે, મારા દિકરાએ ફોન કરી મને વાડીલાલ હાઉસ બોલાવેલો ત્યાં સુધી હું તેના શેઠને ઓળખતો ન હતો. એ વાત ખરીછે કે, મને પવને જણાવેલ કે તેઓ તેના શેઠ છે. એ વાત ખરી છે કે, પવને મને જણાવેલ કે, લેપટોપ ચોરી થઈ ગયેલ છે. એટલે મારા શેઠે તમને બોલાવેલ છે. એ વાત ખરી છેકે, મારા પોલીસ રૂબરૂના નિવેદનમાં એવી હકીકત લખાવેલ છે કે, મે મારા પુત્ર સાથે વાત કરેલ તો તેણે મને કહેલ કે, આવી કોઈ વાત નથી. અત્યારે તમે અહીથી જાવ,જરૂરી પડશે તો હું તમને ફોન કરીશ તેવુ જણાવેલ. જેથી હું પરત મારી નોકરીએ આવતો રહેલો. તા.૧૨/૭/૧૩ ના રોજ હું વાડીલાલ હાઉસથી નીકળેલ ત્યારબાદ મે તે અંગેની હકીકત રાજકુમાર યાદવને, રામુસીંહ ચૌહાણને જાણ કરેલી. એ વાત ખરી છેકે, આ લોકોએ મને લેપટોપના રૂા.૫૦,૦૦૦/– આપી દઉ તો તેઓ કાંઈ કરશે નહી તેવુ જણાવેલુ. જેથી મે તેઓને જણાવેલ કે, મારી પાસે હાલમાં રૂા.૨૦,૦૦૦/– છે અને બાકીના

પૈસા હું તમારે ત્યાં નોકરી કરીને ચુકવી દઇશ તેમ મે જણાવેલુ. એ વાત ખરી છે કે, નોકરી કરીને લેપટોપના પૈસા વસુલ થઈ શકશે નહી તેમ આ લોકોએ જણાવતા મે મારી પત્નીને ફોન કરીને બાકીના પૈસા લઈને આવવાનું જણાવેલુ. એ વાત ખરી છે કે, તા.૧૭/૭/૧૩ ના રોજ આ લોકોને મને જણાવેલ કે પવન રૂ.૧૦૦/- ખાવાના લઈને ગયેલ છે. પરંતુ પરત આવેલ નથી. પવનની અંતીમ વીધી પતી જાય પછી પાંચ દિવસ પછી પોલીસે આવવા માટે જણાવેલ. **આરોપીનં.-૨ તરફે વિ.વ.શ્રી એમ.એમ.શેખનાઓ ઉપરોકત ઉલટતપાસ એડોપ્ટ કરે છે તેમજ તેઓ ધ્વારા સદર સાહેદની વધુ ઉલટતપાસ કરવામાં આવેલ છે** જેમાં તેઓજણાવે છેકે, એવાત ખરીછેકે, મારા પુત્ર પવનકુમાર વિનોદસીંહ યાદવના હાથના લખાણના કોઈ દસ્તાવેજી પુરાવા મારી પાસે નથી તેમજ તેણે મને કોઈ દિવસ પત્ર વ્યવહાર કરેલ નથી કે અમારા વતનમાં પત્ર વ્યવહાર કરેલ નથી.

12. આ કામે **ફરીયાદપક્ષે આંક-૩૦ થી સાહેદનં.-૭ સાહેદ સૌમેન્દ્રસીંહ હકીમસીંહ યાદવ** ને સોગંદઉપર તપાસવામાં આવેલ છે તેઓ પોતાની જુબાનીમાં જણાવે છે કે,બનાવ સમયે પવનકુમાર મીઠાખડી ચાર રસ્તા પાસે આવેલ વાડીલાલ હાઉસમાં નોકરી કરતો હતો. મારા કાકા વિનોદસીંહે મારા

ઘરે આવીને જણાવેલ કે, ભંવરસીંહ અને રામકુમારે પવન ઉપર લેપટોપ ચોરીનો આક્ષેપ મુકેલ છે. અને ભંવરસીંહ અને રામકુમારે રૂ.૫૦,૦૦૦/- ની માંગણી કરેલ છે.ત્યારબાદ હું અને મારા કાકા ભંવરસીંહની ઓફીસે પૈસા લઈને ગયેલા. હું અને વિનોદસીંહ ઓફીસનં.૩૦૭ ની ભંવરસીંહની ઓફીસમાં ગયેલા. તે વખતે ભંવરસીંહ ને રામકુમારે જણાવેલ કે,તમે પુરા પૈસા લઈને આવો અને તમારા દિકરાને લઈ જાવ. તેથી અમે પાછા આવેલ અને આ લોકોએ સ્ટેમ્પ પેપર લઈને આવવાનુ કહેલુ અને લખાણ ઉપર મારા કાકાની સહી જોઈશે તેવુ જણાવેલુ. બપોર પછી ફરી હું અને મારા કાકા ભંવરસીંહની ઓફીસનં.૩૦૭ માં ગયેલા.ત્યા તાળુ હતુ તેથી ભંવરસીંહને ફોન કરેલ ત્યારે ભંવરસીંહે જણાવેલ કે, તમારા દિકરાએ મારૂતી સેન્ટરના આઠમાં માળે ગળે ફાંસો ખાઈ લીધેલ છે તેથી અમો બધા ત્યાં જઈને જોયુ તો, પવનકુમારે વ્હીસલની દોરીથી ગળે ફાંસો ખાધેલો તેના પગ જમીન ઉપર રાખેલા અને જીભ બહાર હતી અને આંખો બંધ હતી.ત્યા બનાવવાળી જગ્યાએ ભંવરસીંહ હાજર હતો અને તેણે ચાવીથી ઓફીસ ખોલેલી ત્યારબાદ પોલીસ વાળાએ પવનકુમારની બોડી ઉતારેલી. પોલીસે પવનકુમારના ખીસ્સામાંથી એક ચીઠી કાઢેલી જેમાં પવનકુમારના હસ્તાક્ષર હતા. જે આંક-૧૪ વાળી ચીઠી બતાવતા તેમાં પવનકુમારના અક્ષર

હતા.આ ચીઠી પોલીસવાળાએ વાંચીને સંભળાવેલી જે મુજબ ભંવરસીંહ અને રામકુમાર રૂા.૫૦,૦૦૦/– માંગે છે અને નહી આપે તો મારી નાંખશે. આ સીવાય ચીઠીમાં શું લખેલ તે મને ખબર નથી. ભંવરસીંહ અને રામકુમાર પવન પાસે ચોરીનો ખોટો આરોપ મુકીને પૈસા માંગતા હોવાથી પવનકુમારે આત્મહત્યા કરી લીધેલી. મે ભંવરસીંહ અને રામકુમાર વિરુધ્ધ વસ્ત્રાપુર પો.સ્ટે.માં ફરીયાદ આપેલી. તેઓ આરોપીઓને કોર્ટ રૂબરૂ ઓળખી બતાવે છે.

આ કામના આરોપીના વિ.વ.શ્રી ઘ્વારા સદર સાહેદની ઉલટતપાસ કરવામાં આવેલ છે જેમાં તેઓ જણાવે છે કે, એ વાત ખરી છેકે, પવનકુમાર બનાવ સમયે આરોપીની બ્રીગેડ સીકયોરીટી એજન્સીમાં નોકરી કરતો હતો. એ વાત ખરી છે કે, પવનકુમારે અમદાવાદામાં રહેવા માટે મકાન રાખેલ ન હતુ અને તે જયાં નોકરી કરતો હતો ત્યાં જ રહેતો હતો.વિનોદસીંહે મને જણાવેલ કે, પવનના શેઠને ત્યાં લેપટોપની ચોરી થયેલી છે અને તેઓ પચાસ હજાર ભરવાનુ કહે છે નહી તો પોલીસ કેસ કરશે. એ વાત ખરી છેકે, તે વખતે વિનોદસીંહ પાસે રૂા.ર૦,૦૦૦/– હતા તે લઈને અમે આપવા ગયેલા પરંતુ આ લોકોએ રૂા.ર૦,૦૦૦/– લીધેલા નહી અને પુરા પૈસા લાવવાનુ જણાવેલુ. એ વાત ખરી

છેકે,પવને મને જણાવેલ કે મે લેપટોપની ચોરી કરેલ નથી પરંતુ રાત્રે પવનના બે મીત્રો આવેલા તેમને લેપટોપની ચોરી કરેલી અને આ બે ને શોધીને પવને લેપટોપ પરત આપવાનુ શેઠે જણાવેલુ. મારા માસી સર્વેશદેવી બાકીની રકમ લઈને આવ્યા અને અમે ઓફીસે ગયા અને પવનને લટકતો જોયેલ અને પવનની લાશ ઉતારેલી. સોમેન્દ્ર અને સર્વેન્દ્ર અને અખીલેશ તેમજ બીલીમ એક જ છે અને તે હું છુ. એ વાત ખરી છેકે, પોલીસે મરૂ નિવેદન બે વખત લીધેલુ. એ વાત ખરી છે કે, તા.૨૬/૭/૧૩ ના રોજ ની ફરીયાદમાં અને રૂ.૨૦,૦૦૦/– લઈને ગયેલા તે આ લોકોએ લીધેલ નહી તેવી હકીકત આ લોકોએ લખાવેલ નહી.

13. આ કામે **ફરીયાદપક્ષે આંક–૩૩ થી સાહેદનં.–૮ સાહેદ રાજકુમાર રનવીરસીંહ યાદવ** ને સોગંદઉપર તપાસવામાં આવેલ છે તેઓ પોતાની જુબાનીમાં જણાવે છે કે, બે વર્ષ પહેલા ભંવરસીંહે મને કહેલુકે, પવનકુમારે આત્મહત્યા કરેલ છે. જેથી હું મારૂતી સેન્ટર વસ્ત્રાપુર મુકામે ગયેલો જ્યા પોલીસ,ભંવરસીંહ અને રામકુમાર હાજર હતા હું પહોચ્યો ત્યારે આ લોકો સીવાય બીજુ કોઈ હાજર ન હતુ.ત્યારબાદ ભંવરસીંહે પોલીસની હાજરીમાં ગોડાઉનનું તાળુ ખોલેલુ અને જોયુ તો, પવનકુમાર ગળે ફાંસો ખાધેલી હાલતમાં લટકેલ હતો.

પોલીસવાળાએ પવનકુમારને ઉતારેલો અને તેનુ પંચનામુ કરેલુ. પોલીસે પવનકુમારને ઉતારેલ તે વખતે પવનકુમારના શર્ટના ખીસ્સામાંથી એક ચીઠી મળેલી. જે ચીઠી મે જોયેલી જે હિન્દી ભાષામાં લખેલી હતી. જે ઓળખી બતાવેલ છે. આ ચીઠીમાં શું લખેલુ તે વાંચેલુ તેમાં એવુ લખેલ હતુ કે, લેપટોપની ચોરી થયેલી જેમાં તેણે તેના પપ્પાનું અને મંમીનું નામ લખેલુ અને ભંવરસીંહ રૂા.૫૦,૦૦૦/– માંગી રહેલ છે તેવુ ચીઠીમાં લખેલુ અને લેપટોપ ચોરી થયેલ છે તેના રૂા.૫૦,૦૦૦/– આપી દો તેવુ લખેલુ. પંચનામુ કર્યા બાદ પોલીસે મને પો.સ્ટે.માં મને બે–ત્રણ વખત બોલાવેલ અને મારી પુછપરછ કરેલી. પંચનામુ કર્યુ તેના આઠ દિવસ અગાઉ પવનકુમારના પિતાનો મારી ઉપર ફોન આવેલ કે, આ લોકોએ પવનકુમારેને પકડી લીધેલ છે. મને પવનકુમારના પિતા ભંવરસીંહની ઓફીસમાં લઈને ગયેલા લેપટોપ ચોરી થયેલ છે અને તેના રૂા.૫૦,૦૦૦/– આપી દો તેવી વાત ઓફીસમાં થયેલ. અમે જણાવેલ કે અમે ગરીબ માણસ છીએ અને આટલી રકમ નહી આપી શકીએ અને ત્યારબાદ અમે પરત આવી ગયેલા ત્યારબાદ શું થયેલુ તેની મને ખબર નથી. આ કામના આરોપીના વિ.વ.શ્રી ધ્વારા સદર સાહેદની ઉલટતપાસ કરવામાં આવેલ છે તેઓ પોતાની ઉલટતપાસમાં જણાવે છે કે, એ વાત ખરી છે કે,પોલીસે મારો

જવાબ તા.૨૧/૭/૧૩ અને તા.૧૨/૮/૧૩ ના રોજ લીધેલો. એ વાત ખરી છે કે, પવનકુમારનું પંચનામુ કર્યુ તે વખતે મને લેપટોપની ચોરી થયેલાની અને રૂા.૫૦,૦૦૦/– ની માંગણી કરેલ હોવાની હકીકતની જાણ હતી. એ વાત ખરી છે કે, હું અને પવનકુમારના પિતા ભંવરસીંહની ઓફીસે ગયા ત્યા લેપટોપની ચોરી પવનકુમારની નોકરીમાં ગયેલ હોવાથી કંપીનીવાળા મારી પાસે લેપટોપના પૈસા માંગતા હોવાથી તમે લેપટોપના રૂા.૫૦,૦૦૦/– આપી દો જેથી આગળની ફરીયાદની કાર્યવાહી કરવામાં નહી આવે. એ વાત ખરી છે કે, મે પણ રૂા.૫૦,૦૦૦/– આપી શકશે નહી અને રકમ ઓછી કરવા માટે વિનંતી કરેલી. એ વાત ખરી છે કે, ભંવરસીંહની ઓફીસેથી નીકળ્યા બાદ મારે પોલીસ ફરીયાદ આપવી જોઈએ તેવુ લાગેલુ નહી. એ વાત ખરી છેકે, તા.૨૧/૭/૧૩ અને તા. ૧૨/૮/૧૩ ના રોજ પોલીસે મને બોલાવેલ હોવાથી હું પો.સ્ટે.માં ગયેલો. એ વાત ખરીછે કે, ભંવરસીંહની ઓફીસ ગયો ત્યારથી બનાવ બન્યો તે વચ્ચેના સમયમાં પવનકુમાર શું કરે છેઅને કયાં છે તે અંગે તેની સાથે ફોનથી કે રૂબરૂમાં કોઈ વાતચીત કરેલ નહી કે રૂબરૂમાં મળેલ નહી. હું ભંવરસીંહને ઓફીસે ગયો ત્યારથી પવનકુમાર ગુજરી ગયો તે દરમ્યાન હું પવનકુમારના પિતાને મળેલ નહી કે તેમની સાથે કોઈ વાતચીત કરેલ નહી.

14. આ કામે **ફરીયાદપક્ષે આંક–૩૪ થી સાહેદનં.–૯ સાહેદ સર્વેશદેવી વિનોદસીંગ યાદવને** સોગંદઉપર તપાસવામાં આવેલ છે તેઓ પોતાની જુબાનીમાં જણાવે છે કે, મારો દિકરો પવન અમદાવામાં રહેતો અને ભંવરસીંહની સીકયોરીટીમાં નોકરી કરતો હતો.બનાવ બે વર્ષ અગાઉ બનેલો.મારા દિકરા પવને તેની ઉપર લેપટોપ ચોરીનો આરોપ મુકેલ છે. તે અંગે તેના પિતાને ફોન કરીને જણાવેલુ.ત્યારબાદ ભંવરસીંહએ પવનને પકવાન પાસેની ઓફીસનં.૩૦૭ ની રૂમમાં રાખેલો. ત્યા એક અઠવાડીયા સુધી રાખેલો. ત્યારબાદ મારા પતિ અને રાજકુમાર આ લોકો પાસે ગયેલ પરંતુ આ લોકોએ વાત માનેલી નહી. ત્યારબાદ રામકુમાર તોમરે મને ફોન કરીને જણાવેલ કે, રૂ.૫૦,૦૦૦/– મોકલી આપો.ત્યારબાદ હું અને મારા પતિ બપોરના ૧૨ વાગ્યે ચુંટણી કાર્ડ લઈને શ્રેયસ ક્રોસીંગ પાસે ગયેલા ભુદરપુરા ગયેલા. રૂ.૨૦/– નો સ્ટેમ્પ લઈને ઓફીસનં.૩૦૭ માં હું અને મારા પતિ ગયેલા પણ ઓફીસને તાળુ હતુ. રામકુમારે ફોન કરીને જણાવેલ કે, પવનને ૧૦૦ રૂપીયા જમવા માટે આપેલ છે અને તેબહાર જમવા ગયેલ છે. ત્યારબાદ એક કલાક જેટલો સમય થવા છતા પવન આવેલો નહીજેથી આજુબાજુના બંગ્લાઓમાં જોયેલુ ત્યારબાદ સાંજના પાંચ વાગ્યે ભંવરસીંહનો મારા પતિ ઉપર ફોન

આવેલ કે, પવને ગળે ફાંસો ખાઈ લીધેલ છે. ત્યારબાદ ૧૧ માં માળે પવને જયા ફાંસો ખાધેલો તે જગ્યાએ અમે લોકો ગયેલા ત્યાં ભંવરસીંહે ચાવીથી તાળુ ખોલેલુ અને જોયુ તો, તે ગળે ફાંસો ખાધેલ હાલતમાં લટકતો હતો.પવનના ખીસ્સામાંથી એક ચીઠી નીકળેલી તે ચીઠી પવને લખેલ હતી તેમાં લખેલ હતુ કે, રાત્રે બે છોકરાઓ શીવમ અને દિપક આવેલા હતા અને આ લોકો લેપટોપ લઈને જતા રહેલા અને ત્રણ દિવસ પછી સાચે સાચુ જણાવી દિધેલુ તેવુ પણ ચીઠીમાં લખેલુ તેઓને આંક-૧૪ વાળી ચીઠી બતાવતા તે પવને લખેલ હોવાનુ જણાવેલ છે. હું ૧૬ તારીખે ગાડીમાં આવવા માટે નીકળી ત્યારે મારા ઉપર રામકુમારનો ફોન આવેલો અને જણાવેલ કે, રૂા.૫૦,૦૦૦/- લઈને આવજો અને ડાયરેકટ મારા ખાતામાં ભરી દેજો નહીતર તમારા દિકરાને ચોરીના આરોપીમાં અંદર મુકી દઈશ. મારા દિકરાએ મને ફોન કરેલ કે, આ લોકો મને હેરાન કરે છે અને રૂા.૫૦,૦૦૦/- ની માંગણી કરે છે. તેઓ કોર્ટ રૂબરૂ આરોપીઓને ઓળખી બતાવે છે.

આ કામે આરોપીનં.-૧ ના વિ.વ.શ્રી ધ્વારા સદર સાહેદની ઉલટતપાસ કરવામાં આવેલ છે તેઓ પોતાની ઉલટતપાસમાં જણાવે છે કે, એ વાત ખરી છે કે, બનાવ બનેલ તે અગાઉ મારો દિકરો

પવન આરોપીઓને ત્યાં વાડીલાલ હાઉસમા ંનોકરી કરતો હતો. એ વાત ખરી છેકે,હું લેપટોપના પૈસા ચુકવવા માટે પૈસા લઈને અમદાવાદ આવેલી. એ વાત ખરી છે કે,આ લોકો એ રૂા.૨૦/– નો સ્ટેમ્પ મંગાવેલો. એ વાત ખરી છે કે, સ્થળ ઉપર પોલીસ પણ હાજર હતી. મારો દિકરો હાઈસ્કુલ સુધી ભણેલો છે. મને ફકત સહી કરતા આવડે છે મને લખતા કે વાંચતા આવડતુ નથી. મને આંક–૧૪ વાળી ચીઠી બતાડવામાં આવે છે મને હિન્દી આવડતુ ન હોવાથી હું આ ચીઠી વાંચી શકતી નથી. **આ કામે આરોપીનં.–૨ ના વિ.વ.શ્રી ધ્વારા સદર સાહેદની ઉલટતપાસ કરવામાં આવેલ છે તેઓ પોતાની ઉલટતપાસમાં જણાવે છે કે,** એ વાત ખરીછે કે, મારા પોલીસ રૂબરૂના નિવેદનમાં એવી હકીકત લખાવેલ નથી કે, રામકુકમાર તોમરે મને ફોન કરીને જણાવેલ કે રૂા.૫૦,૦૦૦/– મોકલી આપો. અને રામકુમારે તે વખતે ખરાબ ગાળો આપેલી અને રામકુમારે ફોન કરીને જણાવેલ કે પવનને ૧૦૦ રૂપીયા જમવા માટે આપેલ છે. અને તે બહાર જમવા માટે ગયેલ છે. રામકુમારનો ફોન આવેલો અને જણાવેલ કે રૂા.૫૦,૦૦૦/– લઈને આવજો અને ડાયરેકટ મારા ખાતામાં ભરી દેજો નહીતર તમારા દિકરાને ચોરીના આરોપમાં અંદર મુકી દઈશુ. પવનને પકવાન પાસેની ઓફીસનં.૩૦૭ નંબરની રૂમમાં રાખેલો.

District & Sessions Court Ahmedabad Rural सत्यमेव जयते

15. આ કામે **ફરીયાદપક્ષે આંક–૩૭ થી સાહેદનં.–૧૦ સાહેદ મિલન રાધાક્રિશ્ન યાદવને** સોગંદઉપર તપાસવામાં આવેલ છે તેઓ પોતાની જુબાનીમાં જણાવે છે કે, હું સને ૨૦૧૩ માં બ્રીગેડ સીકયુરીટીમાં સીકયોરીટી ગાર્ડ તરીકે ટાઈમ સ્કવેર બીલ્ડીંગમાં સી.સી.ટી.વી.કેમેરા અંગે નોકરી કરતો હતો. ટાઈમ સ્કેવરમાં મારી સાથે ચાર જણા સીકયુંરીટીમાં નોકરી કરતા જે માણસો બ્રીગેડ સીકયુરીટીના હતા. દિવસ અને રાત્રીના સી.સીટી.વી.કેમેરાના ઓપરેટર માટે અલગ અલગ માણસો હતા. પવન રાત્રીના નોકરી કરતો હતો.હું પવનને ઓળખતો નથી. બનાવ બન્યો ત્યારે પવનની નોકરી રાત્રીના સમયે હતી. પવને લેપટોપની ચોરી કરેલી અને આત્મહત્યા કરેલી તેટલુ મને જાણવા મળેલુ તે સીવાય બીજુ કાંઈ મને ખબર નથી. પવને આત્મહત્યા કેમ કરેલી તેની મને ખબર નથી. બનાવના દિવસે પવન નોકરી પર આવેલ હોય અને તેને બિલ્ડીંગના આઠમાં માળે લઈ ગયેલ હોય તેની મને ખબર નથી. ભંવરસીંહ અને રામકુમારને હું ઓળખું છુ જેઓ મારા ડાયરેકટર હતા. મે પવનને માત્ર એક જ દિવસે જોયલો અને લેપટોપની ચોરી થયા બાદ મે તેને જોયેલો નહી. તેવી હકીકત જણાવતા તેઓને ફરીયાદપક્ષે ફરી ગયેલા જાહેર કરી ઉલટતપાસ કરવા છતા કોઈ સમર્થનકારી હકીકત બહાર આવતી નથી.

16. આ કામે **ફરીયાદપક્ષે આંક-૩૮ થી સાહેદનં.-૧૧ સાહેદ આશિષ પ્રકાશરાવ ઢોમસેને** સોગંદઉપર તપાસવામાં આવેલ છે તેઓ પોતાની જુબાનીમાં જણાવે છે કે, હું વાડીલાલ હાઉસમાં સીનીયર મેનેજર તરીકે નોકરી કરતો હતો.બનાવના સમયે અમારી કંપનીમાં બ્રીગેડ સીકયોરીટીના માણસો રાખવામાં આવેલ હતા. અમારા વાડીલાલ હાઉસમાં પવન યાદવને સીકયોરીટી ગાર્ડ તરીકે તા.૧૦/૦૭/૨૦૧૩ ના રોજ મુકેલા .હવે કહુ છુ કે મને તારીખ યાદ નથી. તે દિવસે અમારી ઓફીસના મીલન જાનીનો મેઈલ આવેલ કે તેમનું લેપટોપ ચોરાયેલ છે. જેથી મે તે વિશે તપાસ કરાવેલી જેમાં પવને એગ્રી કરેલ કે લેપટોપ તેણે ચોરેલ છે.જેથી અમારા સીકયોરીટી હેડ જશવંતભાઈ પટેલની સુચનાથી પવનને નોકરીમાંથી કાઢી મુકેલો. ત્યારબાદ અઠવાડીયા પછી સવારના સમયે અમારા સીકયોરીટી હેડનો અમારી ઉપર ફોન આવેલ કે, પવનને મારૂતી હાઉસના આઠમાં માળે ગોડાઉનમાં સ્યુસાઈડ કરેલ છે. જેથી હું તરત જ ત્યાં પહોચી ગયેલ જયાં પોલીસ હાજર હતી અને તેની કામગીરી કરતી હતી. પોલીસે તે વખતે ગોડાઉન કોનુ છે તે અંગે મારી પુછપરછ કરેલી અને મારુ સ્ટેટમેન્ટ લેવામાં આવેલુ. પવન ઉપર લેપટોપની ચોરીનો આરોપ હતો અને તે તેની નોકરીમાં ગંભીર હતો અને જે કારણે તેને લાગી આવતા આત્મહત્યા કરી હશે તેવુ મારુ

માનવુ છે. લેપટોપ ચોરી થયા બાબતે કોન્ટ્રાકટર મુજબ વળતર માટે જશવંતભાઈએ વાત કરેલી પવનકુમારની સાથે રાત્રે પવનના બે મીત્રો તેની સાથે રહેવા આવેલા અને તેમણે લેપટોપની ચોરી કરેલી તેવુ જશવંતભાઈએ જે ઈન્કવાયરી કરેલી તેમાં નીકળેલુ.કોર્ટમાં ભંવરસીંહ હાજર છે રામકુમારને હું ઓળખતો નથી. તેવી હકીકત જણાવતા તેઓને ફરીયાદપક્ષે ફરી ગયેલા જાહેર કરી ઉલટતપાસ કરવા છતા કોઈ સમર્થનકારી હકીકત નીકળી આવતી નથી.

17. **આ કામના આરોપીનં.-૧ ના વિ.વ.શ્રી ધ્વારા સદર સાહેદની ઉલટતપાસ કરવામાં આવેલ છે જેમાં તેઓ જણાવે છે કે,** એ વાત ખરી છેકે, પવનકુમાર બે જગ્યાએ નોકરી કરતો તેવુ મારી જાણમાં આવેલુ. એ વાત ખરી છે કે, પવનકુમારના બે મીત્રો રાતના રહેવા આવેલા તે વખતે લેપટોપની ચોરી થયેલી જેથી સીકયુરીટીવાળાને લેપટોપના પૈસા આપી દેવાનું જણાવી સીકયુરીટીવાળાએ કોઈ ફરીયાદ આપીશુ નહી તેવી વાત કરેલી. એવાત ખરી છે કે, પોલીસે મારો જવાબ તા.૧૮/૦૬/૧૩ તથા તા.૨૬/૦૭/૧૩ અને તા.૨૭/૦૯/૧૩ ના રોજ લીધેલો. એ વાત ખરી છે કે, પવનકુમારે પણ પૈસા ઘરેથી મંગાવી ભરી દેવાનું તથા કોઈ પગલા નહી લેવાનુ જણાવેલ. એ વાત ખરી છેકે, તા.૨૬/૦૬/૧૩ ના રોજ

પોલીસ રૂબરૂ ના નિવેદનમાં એવી હકીકત જણાવેલ કે, આ પવન યાદવને અમારા સદર વાડીલાલ ગોડાઉન ઉપર મારૂતી સેન્ટર ખાતે નોકરી આપવાનું અમોએ જણોલ ન હતુ તેમજ તે ગોડાઉન પર અમો અવાર નવાર અમારા કંપનીના માણસો જતાં આવતા હોય છે. પરંતુ તા.૧૨/૭/૧૩ થી તા.૧૮/૭/૧૩ દરમ્યાન હું ત્યાં ગયેલ ન હતો, અને સદર ગોડાઉનની ચાવી સીકયોરીટી ગાર્ડ પાસે રહેતી હતી. સદર અમારા ગોડાઉન ઉપર એક જ ગાર્ડ દિવસ દરમ્યાન રહેતા હતા તે સીવાય આ બાબતમાં હું કાંઈ જાણતો નથી.

18. આ કામે **ફરીયાદપક્ષે આંક–૪૨ થી સાહેદનં.–૧૨ સાહેદ મીલીન જીતેશચંદ્ર જાનીને** સોગંદઉપર તપાસવામાં આવેલ છે તેઓ પોતાની જુબાનીમાં જણાવે છે કે,હું વાડીલાલ હાઉસમાં છેલ્લા ૨૦ વર્ષથી ફાઈનાન્સ કન્સલ્ટન્ટ તરીકે કામ કરુ છુ. મારે કન્સલ્ટન્સીનો સમય સવારના ૦૯–૩૦ થી સાંજના ૭–૮ સુધીનો હોય છે. વસ્ત્રાપુર પોલીસે પવનકુમારના મૃત્યુ અંગે મારી પુછપરછ કરેલી. પવનકુમાર ભંવરસીંહની બ્રીગેડ સીકયોરીટીમાં નોકરી કરતા હતા અને તેમની નોકરીનો પોઈન્ટ વાડીલાલ હાઉસમાં હતો તેવુ મને જાણવા મળેલ. તા.૯/૬/૨૦૧૩ ના રોજ રાત્રીના ૨૦–૩૦ વાગે મારી ઓફીસમાંથી ઘરે જવા નીકળેલો તે સમયે મારા ટેબલ ઉપર મારી

કંપની તરફથી આપવામાં આવેલ તોસીબા કંપનીનું લેપટોપ મારા ટેબલ ઉપર પડેલ હતુ અને બીજા દિવસે આશરે સાડા અગીયાર થી બાર વાગ્યા વચ્ચે મારી ઓફીસમાં આવતા લેપટોપ ટેબલ ઉપર જણાયેલ નહી અને ચોરી થયેલ હોવાનુ મે જાણેલ. જેથી લેપટોપ ચોરી બાબતે અમારી કંપનીના એચ.આર. ડીપાર્ટમેન્ટના આશીષભાઈને જાણ કરેલી. તા. ૧૦/૬/૧૩ ના રોજ મારી નોકરી ઉપર આવેલ ત્યારે બ્રીગેડ સીકયોરીટીના વોચમેન ગાર્ડ પવનકુમાર યાદવ હતા. પવનકુમાર યાદવ વાડીલાલ હાઉસમાં બે,એક વર્ષથી નોકરી કરતા હતા. લેપટોપ ચોરી બાબતે એચ.આર.ડીપાર્ટમેન્ટમાં જાણ કર્યા સીવાય મે બીજી કોઈ કાર્યવાહી કરેલી નહી. એચ.આર. ડીપાર્ટમેન્ટે આગળ કદાચ પોલીસ કાર્યવાહી કરેલી. પવનકુમાર ઉપર લેપટોપ ચોરીનો આરોપી મુકાતા અને સીકયોરીટી વાળાએ પૈસાની માંગણી કરતા તેણે આત્મહત્યા કરેલ હોવાનુ મે જાણેલ. હું ભંવરસીંહને ઓળખુ છુ. હું આરોપી રામકુમારને ઓળખતો નથી.

આ કામના આરોપીના વિ.વ.શ્રી ધ્વારા સદર સાહેદની ઉલટતપાસ કરવામાં આવેલ છે તેમાં તેઓ જણાવે છે કે, એવાત ખરી છે કે, સાંજના સમયે બધા ઓફીસ છોડીને જાય ત્યારે બાદ સીકયોરીટીવાળા તેમનો ચાર્જ લેતા હોય છે. એ વાત ખરી છે કે, વાડીલાલ હાઉસમાં

સીકયોરીટી કોન્ટ્રાકટ અંગેનું કામ એચ.આર.ડીપાર્ટમેન્ટ સંભાળે છે. એ વાત ખરી છે કે, બનાવ સમયે પવનકુમાર સીકયોરીટી ગાર્ડ તરીકે ફરજ બજાવતો હતો.તેની જાણ મને એચ.આર.ડીપાર્ટમેન્ટે કરવાથી થયેલી. એ વાત ખરી છે કે, વાતોવાતો થી મને એવુ પણ જાણવા મળેલુ કે, પવનકુમાર પૈસા ભરી દે તો કોઈ ફરીયાદ કરવાની ન હતી. એ વાત ખરી છેકે,હું કન્સલ્ટન્સી કામ માટે વાડીલાલ હાઉસમાં આવતો હતો.એ વાત ખરી છે કે,કોઈપણ કાર્યવાહી કરવાની થાય તે એચ.આર.ડીપાર્ટમેન્ટ કરતી હતી.

19. આ કામે **ફરીયાદપક્ષે આંક-૪૪ થી સાહેદનં.-૧૩ પંચસાહેદ રાજુભાઈ ગોબરભાઈ રબારીને** સોગંદઉપર તપાસવામાં આવેલ છે તેઓ પોતાની જુબાનીમાં જણાવે છે કે,આશરે બે,અઢી વર્ષ પહેલા મને પોલીસે જજીસ બંગલા પોલીસ ચોકીમાં બોલાવેલ અને મને સહી કરવાનુ જણાવતા મે સહી કરી આપેલી. આ સહી કપડા બાબતેની હતી. મારી રૂબરૂમાં પો.સ્ટે.માં કોઈ ઈસમ હાજર હોય અને પોલીસે તેનુ નામઠામ મારી રૂબરૂમાં પુછીને તેની અંગ જડતી કરેલ હોય તેવુ બનેલ નહી. આંક-૪૫ વાળુ પંચનામુ બતાવતા તેમાં પોતાની સહી ઓળખી બતાવે છે.તેવી હકીકત જણાવતા તેઓને ફરીયાદપક્ષે ફરી ગયેલા જાહેર કરી ઉલટતપાસ કરવા છતા કોઈ સમર્થનકારી હકીકત નીકળી આવતી નથી.

20. આ કામે **ફરીયાદપક્ષે આંક–૪૬ થી સાહેદનં.–૧૪ સાહેદ જેન્તીભાઈ પોપટભાઈ ઠાકોરને** સોગંદઉપર તપાસવામાં આવેલ છે તેઓ પોતાની જુબાનીમાં જણાવે છે કે, સને ૨૦૧૩ માં હું વસ્ત્રાપુર પો.સ્ટે.માં ઈન્વેસ્ટીગેશનમાં હતો તે દરમ્યાન વસ્ત્રાપુર વનગાડીએ જાણ કરેલી કે જાણ કરનાર ભંવરસીંહ શેખાવતનાઓની બ્રીગેડ સીકયોરીટીના ગાર્ડ પવનકુમાર મારૂતી સેન્ટરના આઠમાં માળે વાડીલાલના ગોડાઉનમાં ગાર્ડ તરીકે નોકરી કરતા હતા. તે પવનકુમારે કલાક ૧૧–૩૦ થી ૧૬–૩૦ દરમ્યાન ગળે ફાંસો ખાધેલો છે. જેથી હું તથા કોન્સ્ટેબલ સ્થળ ઉપર ગયેલા. સ્થળ ઉપર પવનકુમારની લાશ ગીળે ફાંસો ખાધેલી હાલતમાં લટકતી હતી. ત્યારબાદ મે જાણ કરનાર ભંવરસીંહનું નિવેદન લીધેલુ. તથા મરણજનારના સગાવાલા કોણ છે? તે અંગેની માહીતી મેળવેલી. ત્યારબાદ એફ.એસ.એલ.ને સ્થળ વીઝીટ કરવા માટે જાણ કરેલી. સ્થળ ઉપર વાડીલાલ કંપનીના ગોડાઉનના સુપરવાઈઝર હાજર હતા જેઓનું મે નિવેદનો લીધેલુ. મારૂતિ સેન્ટરમાં બોર ચાલુ બંધ કરતા કર્મચારીનું મે નિવેદન લીધેલુ. કાર્યવાહી દરમ્યાન એફ.એસ.એલ. અધિકારી સ્થળ ઉપર આવેલા અને તેઓને સ્થળ ઉપર નીરીક્ષણ કરીને રીપોર્ટ આપેલો. અમારી રૂબરૂમાં મરણજનારના સગાએ તથા પંચોની હાજરીમાં લાશ

ઉતારવામાં આવેલી. લાશને ઉતારતા હતા તે વખતે તેના ખીસ્સામાંથી ચીઠી પડેલી. આ ચીઠી તપાસના કામે કબજે લીધેલી. મે આ ચીઠી જોયેલી અને વાંચેલી. મને આંક–૧૪ વાળી ચીઠી બતાવવામાં આવે છે તે જોઈને કહુ છુ કે લાશ ઉતારતી વખતે જે ચીઠી પડેલી તે જ છે જેમાં બે પંચોની અને મારી સહી છે. ત્યારબાદ લાશનું ઈન્કવેસ્ટ પંચનામુ કરેલુ. બનાવવાળી જગ્યાનું પંચનામુ કરેલુ. તે વખતે મરનારના માસીનો દિકરો સ્થળ ઉપર આવેલો અને તેમનું પણ નિવેદન લીધેલુ. ત્યારબાદ લાશને પી.એમ. માટે સોલા સીવીલ હોસ્પીટલ લઈ ગયેલા. રાત્રે મોડુ થઈ ગયેલ હોવાથી પી.એમ.થઈ શકેલ નહી.જેથી પો.સ્ટે. આવીને પી.એસ.ઓ. ને રીપોર્ટ કરેલો.ત્યારબાદ તા.૧૯/૦૭/૧૩ રોજ લાશનું સોલા સીવીલ હોસ્પીટલમાં પી.એમ. કરવામાં આવેલુ. પી.એમ. દરમ્યાન લાશ ઉપરના કપડા તથા લાશના ગીળે બાંધેલી દોરી પંચો રૂબરૂ પંચનામાની વિગતે કબજે લીધેલ. તેઓ આંક–૪૭ થી રજુ અકસ્માત નોંધ અંગે કરેલ રીપોર્ટ, આંક–૪૮ થી રજુ એફ.એસ.એલ. અધિકારીને કરેલ યાદી, આંક–૧૬ થી રજુ બનાવવાળી જગ્યાનું પંચનામુ,આંક–૯ થી રજુ ઈન્કવેસ્ટ પંચનામુ, આંક–૨૨ થી રજુ કબજે કરેલ કપડા અને દોરીનુ પંચનામુ બતાવવામાં આવે છે જેમાં તેઓ પોતાની સહી ઓળખી બતાવે છે.ત્યારબાદ

આગળની તપાસ પી.એસ.આઈ. શ્રી એન.જી.ગોંસાઈને સોંપવામાં આવેલી.

આ કામે આરોપીનં.૧ના વિ.વ.શ્રી દ્વારા સદર સાહેદની ઉલટતપાસ કરવામાં આવેલ છે તેમાં તેઓ જણાવે છે કે, એ વાત ખરી છેકે, મને વનગાડીનો મેસેજ મળતા કોગ્નીઝેબલ ગુનો બનેલાનું મને જણાવેલુ. એ વાત ખરી છે કે,સ્થળ ઉપર કાર્યવાહી દરમ્યાન આરોપી ભંવરસીંહ હાજર હતા તથા મરનારના સગા કાર્યવાહી દરમ્યાન આવી ગયેલા. એ વાત ખરી છે કે,મરનારના સગાએ મરનારની લાશ ઓળખી બતાવેલી. એ વાત ખરી છેકે, સ્થળ ઉપર કાર્યવાહી કરીને અકસ્માત નોંધનં.૨૦/૧૩ નો રીપોર્ટ પો.સ્ટે.માં જઈને કરેલો. એ વાત ખરી છે કે, બનાવના દિવસે સ્થળ ઉપર જેટલી પણ કાર્યવાહી કરી ત્યારબાદ વસ્ત્રાપુર પો.સ્ટે. જઈને અકસ્માત મોતના કાગળો સાથે મે ચાર્જ અમલદારને રીપોર્ટ કરેલો. એ વાત ખરી છે કે, મારી તપાસ દરમ્યાન કોઈ ગુનો બન્યો છે કે ચીઠી મારી તપાસ દરમ્યાન કબજે થયેલી છે. એ વાત ખરી છે કે, ચીઠી મરનારના ખીસ્સામાંથી કબજે કરેલી નહી.એ વાત ખરી છે કે, લાશ ઉતારતી વખતે ચીઠી પડતી જોયેલ હોય તેનો ઉલ્લેખ પંચનામામાં કરેલ નથી. એ વાત ખરી છે કે, મે ચીઠી પડતી જોયેલ નથી. એ વાત ખરી છે કે, મે જયારે પણ ચીઠી કબજે કરી ત્યારે મરનારના સગાવાલા હાજર હતા. મે

લાશનું પી.એમ. થયુ ત્યા સુધી આ કામની તપાસ કરેલી. એ વાત ખરીછે કે, મે ગુનાની તપાસ કરી અને તેમાં કોઈ ગુનો બને છે અને તેમાં કોઈ ફરીયાદી નથી તેથી મારે સરકારપક્ષે ફરીયાદ આપવી પડશે તેવો કોઈ પ્રસંગ બનેલો નથી. **આ કામે આરોપીનં.–૨ ના વિ.વ.શ્રી ધ્વારા સદર સાહેદની ઉલટતપાસ કરવામાં આવેલ છે તેમાં તેઓ જણાવે છેકે,** એ વાત ખરીછે કે, આ બનાવ સીવાય પણ મે અન્ય ગુનાના કામે કોઈ મુદામાલ રીકવર કર્યા અંગેના પંચનામા કરેલ છે અને તે અંગેની કાર્યવાહીથી હું વાકેફ છુ. એ વાત ખરી છે કે, કબજે કરેલ ચીઠી મરનારના માસીના દિકરાએ વાંચેલ હોય તેઓ પંચનામામાં ઉલ્લેખ નથી.

21. આ કામે **ફરીયાદપક્ષે આંક–૭૯ થી સાહેદનં.–૧૫ સાહેદ નરેન્દ્રગીરી ગણપતગીરી ગોંસાઈને** સોગંદઉપર તપાસવામાં આવેલ છે તેઓ પોતાની જુબાનીમાં જણાવે છે કે, તા.૧૯/૭/૧૩ ના રોજ અમો વસ્ત્રાપુર પો.સ્ટે.માં ફરજ ઉપર હાજર હતાતે દરમ્યાન સદર ગુનાની તપાસ તેઓને સોંપતા આગળની તપાસ તેઓએ સાંભાળી લીધેલી. આ કામે મરણજનાર પવનકુમાર વિનોદકુમાર યાદવના કુટુંબીભાઈ સૌમેન્દ્રસીંહ હકીમસીંહ યાદવનાએ તા.૨૬/૭/૧૩ ના રોજ અમારા રૂબરૂ પોતાની ફરીયાદ જાહેર કરેલ તે મુજબની ફરીયાદ નોંધી ગુનો દાખલ કરી આગળની તપાસ મને

સોંપેલી. ત્યારબાદ લાગતા વળગતા સાહેદોના નિવેદનો લીધેલ. અને આરોપી વિરુઘ્ધ પુરતો પુરાવો હોય ચાર્જશીટ કરેલ. ત્યારબાદ તા. ૧૬ /૧૨/૧૩ ના રોજ અમો વસ્ત્રાપુર પો.સ્ટે.માં હતા તે દરમ્યાન આ કામના સહઆરોપી રામકુમાર રૂસ્તમ તોમરને પંચો રૂબરૂ વોરંટ સાથે અટક કરી મુદત પહેલા કોર્ટ હવાલે કરેલ. આ કામના આરોપી વિરુઘ્ધ પુરતો પુરાવો થતા ચાર્જશીટ કમીટ કરેલ. મને આંક–૪૫ વાળુ આરોપી ભંવરસીંહનું અટક પંચનામુ બતાવવામાં આવે છે જે મે પંચોની રૂબરૂમાં સહી કરેલી અને પંચોએ મારી રૂબરૂમાં સહી કરેલી.

આ કામે આરોપીનં.–૧ ના વિ.વ.શ્રી ઘ્વારા સદર સાહેદની ઉલટતપાસ કરવામાં આવેલ છેતેઓ પોતાની ઉલટતપાસમાં જણાવે છેકે, એ વાત ખરી છે કે, મે તપાસ સંભાળી તે અગાઉ પાંચ–છ દિવસ અગાઉ અકસ્માત નોંધનં.૨૦/૧૩ ની ઈન્કવાયરી ચાલુ હતી. તે વાત ખરી છે કે, અકસ્માત નોંધની તપાસ ચાલુ હતી તે દરમ્યાન કોઈએ સામે ચાલીને ફરીયાદ કરેલી નહી. એ વાત ખરી છે કે, અકસ્માત નોંધનં.૨૦/૧૩ ની ખબર આપનાર આરોપી ભંવરસીંહ હતા. એ વાત ખરી છે કે, મને ચીઠી મળેલી તેનો મે અભ્યાસ કરેલો. એ વાત ખરી છેકે, મરનાર હસ્તાક્ષરો ચીઠી સાથે મેચ કરવા માટે મરનારના સગાવાલા

પાસે મે મરનારના હસ્તાક્ષરવાળુ લખાણ માંગેલુ પરંતુ તેઓએ કોઈ સાથ સહકાર આપેલો નહી. એ વાત ખરી છે કે, મારી તપાસ દરમ્યાન એવુ ખુલવા પામેલ કે, મરનારે કે તેના મીત્રએ રાત્રીના સમયે લેપટોપની ચોરી કરેલી. એ વાત ખરી છે કે, મારી તપાસમાં મરનારે મરતા સુધી નોકરી કરેલાની હકીકત ખુલવા પામેલી. એવાત ખરીછે કે, મારી તપાસમાં એવુ ખુલવા પામેલુ કે, નરેન્દ્રસીંહ પોપટસીંહ મરનારનો જવાબ નવરંગપુરા પો.સ્ટે.માં લીધેલો. એ વાત ખરીછેકે ,મે વાડીલાલ કંપનીમાંથી કે આરોપીઓની કંપનીમાંથી મરનારના પગારના વાઉચરો અને મરનારની સહી મેળવેલી નહી. એ વાત ખરીછે કે, મારી તપાસમાં એવુ પણ ખુલવા પામેલ કે લેપટોપની ચોરી થયેલી અને લેપટોપના પૈસા ભરાઈ જાત તો કંપની આગળ કોઈ પગલા લેવા માંગતી નહતી. **આ કામે આરોપીનં.-૨ ના વિ.વ.શ્રી ધ્વારા સદર સાહેદની ઉલતપાસ કરવામાં આવેલ છે તેઓ પોતાની ઉલટતપાસમાં જણાવે છેકે,** એવાત ખરી છે કે, આરોપીનં.-૨ અને આરોપીન.-૧ ને ત્યાં સુપરવાઈઝર તરીકે નોકરી કરે છે તે અંગેનો કોઈ દસ્તાવેજી આધાર મેળવેલ નથી.

22. આ કામે **ફરીયાદપક્ષે આંક-૭૧ થી સાહેદનં.-૧૬ સાહેદ મહેન્દ્રસીંહ વજેસીંહ ચૌહાણને** સોગંદઉપર તપાસવામાં આવેલ છે તેઓ પોતાની

જુબાનીમાં જણાવે છે કે,બનાવ વખતે સને ૨૦૧૩ માં હું નવરંગપુરા પો.સ્ટે.માં લોક રક્ષક તરીકે ફરજ બજાવતો હતો તે વખતે વસ્ત્રાપુર પોલીસે મને મારો જવાબ લેવા માટે બોલાવેલો.અને સદર ગુનાની ફરીયાદ મને વાંચી સંભળાવેલી. ફરીયાદ સબંધમાં મારી પચુછપરછ કરી હતી. સદર નિવેદનમાં તા.૧૬/૭/૧૩ કના રોજ મારી નોકરી નવરંગપુરા પો.સ્ટે.માં ઈન્વે. સ્કોવડમાં હે.કો.નરેન્દ્રસીંહ ચૌહાણ સાથે હતી દરમ્યાન સાંજના ૧૭–૪૫ વાગ્યે બે સીકયુરીટીના માણસો એક છોકરાને લઈને પો.સ્ટે. ઈન્વે. સ્કવોડમાં આવેલ હતા. અને તે સીકયોરીટીવાળા એ અમારા ઈન્ચાર્જ તથા અમોને જણાવેલ કે, આ છોકરાએ વાડીલાલ હાઉસ નવરંગપુરા ખાતે સીકયુરીટી ગાર્ડ તરીકે નોકરી કરી છે. અને તેની નોકરી દરમ્યાન લેપટોપ ચોરી કરેલ છે. તેવી હકીકત લખાવી હતી. મે સદર નિવેદનમાં વધુમાં, જે બાબતે જણાવતા અમારા ઈન્ચાર્જ નરેન્દ્રસીંહ ચૌહાણે તે છોકરે નામ પુછતા પોતાનુ નામ પવનકુમાર યાદવ જણાવેલ અને તેણે જણાવેલ કે પોતે કોઈ ચોરી કરેલ નથી. પંરતુ તેની સાથે રાત્રીના સમયે તેના બે મીત્રો આવેલ તેઓએ ચોરી કરી હશે તેમ જણાવેલ. મે સદર નીવેદનમાં વધુમાં '' જેથી અમારા ઈન્ચાર્જ નરેન્દ્રસીંહ એ જણાવેલ કે જેમનું લેપટોપ ચોરી થયેલ છે તેમની સાથે લઈ આવેલ તેમ જણાવેલ અને બાદમાં તેઓ જતા રહેલ

હતા અને ત્યારબાદ પરત આવેલ નથી કે કોઈ ફરીયાદ કરેલ નથી.

આ કામે આરોપીના વિ.વ.શ્રી ધ્વારા સદર સાહેદની ઉલતપાસ કરવામાં આવેલ છે તેઓ પોતાની ઉલટતપાસમાં જણાવે છેકે, એવાત ખરી છે કે,જે કાંઈ રજુઆત થયેલી તે નરેન્દ્રસીંહ સમક્ષ થઈ હતી. એ વાત ખરી છેકે, નરેન્દ્રસીંહ જેની લેપટોપની ચોરી થઈ હોય તે ફરીયાદીને સાથે લઈ આવવા જણાવેલ. એ વાત ખરી છેકે, ત્યાં કોઈ અટક કરવામાં આવેલ ન હતી કે કોઈને બેસાડી રાખ્યા ન હતા. એ વાત ખરી છે કે, પવનકુમારે જે કાંઈ હકીકત નરેન્દ્રસીંહને જણાવી હતી તે મે સાંભળી હતી અને તે જ મે વસ્ત્રાપુર પોલીસને મારા નિવેદન દરમ્યાન જણાવી હતી.

23. આ કામે **ફરીયાદપક્ષે આંક-૭ર થી સાહેદનં.-૧૭ સાહેદ નરેન્દ્રસીંહ પોપટસીંહ ચૌહાણને** સોગંદઉપર તપાસવામાં આવેલ છે તેઓ પોતાની જુબાનીમાં જણાવે છે કે,હું સને ર૦૧૩ માં નવરંગપુરા પો.સ્ટે. માં ઈન્વે. માં હે.કો.તરીકે ફરજ બજાવતો હતો. તે વખતે વસ્ત્રાપુર પોલીસે મને એક ફરીયાદ વંચાવેલી અને તેના અનુસંધાને મારૂ નિવેદન લીધુ હતુ તે અનુસંધાને મે જણાવેલુ કે, રામકુમાર તોમર અને ભંવરસીંહ શેખાવત એ પવનકુમાર યાદવને સાથે લઈને તેના વિરુધ્ધ લેપટોપ ચોરીની ફરીયાદ કરવા માટે આવ્યા હતા. તેઓને અમે સાંભળેલા અને લેપટોપ કોનુ છે તેવી

પુછપરછ કરી હતી. તેઓએ તે લેપટોપ તેમની કંપનીની વ્યકિતઓને લઈને આવ્યેથી ફરીયાદ લઈશુ તેવુ જણાવેલુ ત્યારબાદ તે લોકો ત્યાંથી જતા રહયા બાદ પાછા આવ્યા ન હતા. તે વખતે પવનકુમાર યાદવે લેપટોપની ચોરી તેણી પોતે કરી નથી તેવુ જણાવેલુ અને તેની સાથે રાત્રે બે મીત્રો આવ્યા હતા અને રોકાયા હતા તેઓએ ચોરી કરી હશે તેવુ પણ જણાવેલુ.

આ કામે આરોપીના વિ.વ.શ્રી દ્વારા સદર સાહેદની ઉલતપાસ કરવામાં આવેલ છે તેઓ પોતાની ઉલટતપાસમાં જણાવે છેકે, એવાત ખરી છે કે, જે ત્રણેય ઈસમો આવ્યા હતા તે તેમની સ્વેચ્છાએ આવ્યા હતા. એ વાત ખરી છે કે, તેઓ ત્યા આવ્યા હતા તે દરમ્યાન પવનકુમાર યાદવએ ભંવરસીંહની સીકયુરીટીમાં પવનકુમારને જયાં રાખ્યા હતા ત્યાં ચોરી થઈ હોવાથી પવનકુમારને લઈને તેઓ ફરીયાદ માટે આવ્યા હતા. એ વાત ખરી છેકે, લેપટોપના માલીક ન હોવાથી તેઓ આવ્યેથી ફરીયાદ લેવાની હતી.

24. આ કામે **ફરીયાદપક્ષે આંક-૭૩ થી સાહેદનં.-૧૮ સાહેદ શીવાભાઈ અમરસીંહભાઈ કો.પટેલને** સોગંદઉપર તપાસવામાં આવેલ છે તેઓ પોતાની જુબાનીમાં જણાવે છે કે, હું અને સને ૨૦૧૩ માં મારૂતિ સેન્ટરમાં

પાણીનો બોર ચાલુ કરવાની તથા તેની દેખરેખ રાખવાની નોકરી કરતો હતો. હાલમાં પણ હું ત્યા તે જ મુજબની ફરજ બજાવુ છુ.સને ૨૦૧૩ ના અરસામાં સદર મારૂતિ સેન્ટરના આઠમાં વાડીલાલ ઈન્ડસ્ટ્રીઝ પ્રા.લી. કંપનીનું ગોડાઉન આવેલ હતુ તે ગોડાઉનમાં તે વખતે દિવસમાં સીકયુરીટી તરીકે કોણ આવતુ હતુ તેની મને ખબર નથી.સને ૨૦૧૩ ના અરસામાં આઠમાં માળ સદર ગોડાઉનમાં કોઈ બનાવ બન્યો હોય તેવુ પણ હું જાણતો નથી. કોઈએ સદર ગોડાઉનમાં ગળે ફાંસો ખાઈ આત્મહત્યા કરી હોય તેવુ પણ મારી જાણમાં નથી મે ત્યાં ઉપર જઈને કશું જોયુ નથી. તેવી હકીકત જણાવતા તેઓને ફરીયાદપક્ષે ફરી ગયેલા જાહેર કરી ઉલટતપાસ કરવા છતા કોઈ સમર્થનકારી હકીકત નીકળી આવતી નથી.

25. In these circumstances the prosecution has examined all the above witnesses and thereafter closed its evidence vide Closing Pursis at Exhibit:171.

26. Thereafter, the accused closed thier evidence vide pursis at Exhibit:172.

27. Statement of accused was recorded u/s. 313 of the Code of the Code in the above-mentioned circumstances in which the entire incriminating evidence was put to them but they denied the allegations and pleaded their false

implication in the present case.

28. Opening the arguments, Ld. APP for the State assisted by the LA for complainant has vehemently argued that in view of suicide note at Exhibit:14 the case of prosecution is fully proved in pith and substance. He has further submitted that the complainant as well as father of the deceased have duly supported the case of the prosecution and no glaring lacuna can be pointed out in their entire deposition. He has further submitted that aforesaid suicide note at Exhibit:14 was recovered from the pocket of the deceased after the deceased had committed suicide by way of recovery of panchnama at Exhibit:16. He has further submitted that in view of suicide note alone the case of prosecution stands proved, as such he has prayed that the accused may be convicted and sentenced with severest possible sentences. Apart from that written arguments at Exhibit:86 on behalf of original complainant have also been submitted with more or less similar submissions which is otherwise full of reproduction of the testimonies of the witnesses and the facts narrated in the FIR which are not repeated herein for the sake of brevity.

29. On the contrary, Ld. Advocates for the accused have argued that there is a delay of 8 days in registration of the

FIR which has not been explained by the prosecution. It has been further submitted that keeping in view inordinate and unexplained delay in registration of FIR (particularly when suicide note at Exhibit:14 was allegedly recovered from the spot where deceased had committed suicide) sounds death knell of the prosecution case, because, a document (suicide not at Exhibit:14) which is such an important piece of evidence was kept in dark without taking any action upon the same for a period of almost 8 days. It has been further submitted that as per recovery panchnama at Exhibit:18 the suicide note was lying on a table near the deceased, whereas, al the other witnesses of the present case including both the panch witnesses of Exhibit: 18 have deposed that the same was recovered from the pocket of the deceased. It has thus been submitted that even the recovery of suicide note was not proved by prosecution in accordance with law and there are material discrepancies on this account interse Exhibit:18 and testimonies of all other witnesses. It has been further argued that even though the complainant has alleged in the FIR that he identified signatures of the deceased, but said suicide note was never sent to FSL for proving the handwriting of the deceased. As such it cannot

be said that the deceased had written the same. Keeping in view the delay in registration of FIR suicide note appears to be procured and an afterthought document. It has been further submitted that in the suicide note it has nowhere been mentioned that the deceased is committing suicide and a careful perusal of suicide note at Exhibit:14 reveals about alleged threat given by the accused. It has been further submitted that had the deceased had been kept in any illegal confinement as alleged by the prosecution, then, atleast any of his family member would have made complaint against the accused in the police station qua wrongful confinement of the deceased, but, nothing has been proved in this regard. It has been further argued that Laptop was allegedly stolen from the office of Vadilal godown from where the deceased was transferred from Maruti Tower for rendering his duties as a Security Guard and the prosecution has miserably failed to prove any abetment on the part of accused so far the death of deceased is concerned. It has been further argued that PW 3 and PW 8 both the panch witnesses of recovery panchnama at Exhibit:16 by which suicide note at Exhibit:14 was recovered were having previous acquaintance with the deceased and his family members

of deceased so they cannot be said to be impartial witnesses. In these circumstances as per the Ld. Advocate for the accused PW 3 and PW 8 were also not belonging to same locality where the deceased had committed suicide and since his dead body and aforesaid suicide note was allegedly recovered from a building, hence, as per provisions of Section 100(4) of the Code of Criminal Procedure, 1973 (hereinafter referred to as "the Code" for short) two witnesses of the same locality were required to be joined. It has been thus argued that the prosecution has miserably failed to prove its case beyond the shadow of reasonable doubt. Accordingly a prayer to acquit both the accused from all the charges levelled against them has been made. Ld. Advocate for the accused have also submitted their written arguments at Exhibit:114, 130, wherein, more or less identical arguments have been mentioned.

30. In these circumstances, the points for determination which arise in the facts and circumstances of the present case are as under:

1. Whether the prosecution proves its case beyond the shadow of reasonable doubt against the accused?

2. Whether any offence has been committed by the accused, if yes, what offence ?

3. What order ?

31. My findings are as under:

1. In Negative.

2. No Offence.

3. As per final order

Reasonings for points for determination No.1 & 2.

32. At the very outset so far the offence under Sections 306 of the IPC is concerned it is necessary for the prosecution to prove that it was only the accused who have committed the offences by way of abetting the suicide of the deceased. In the present case though the prosecution witnesses no. 1 to 3 and 6 to 8 have deposed that the deceased had committed suicide by way of hanging himself on account of being constantly tortured by the accused who were alleging theft of Laptop by the deceased, and from the pocket of deceased a suicide note as available at Exhibit:14 was recovered. In the present case mainly on the basis of suicide note at Exhibit:14 and the evidences of all the aforesaid witnesses i.e. prosecution witnesses no. 1 to 3 and 6 to 8 it has been vehemently argued on behalf of prosecution that their

case has been fully proved beyond the shadow of reasonable doubt.

33. It is in the wake of aforementioned evidence and arguments that the suicide note at Exhibit:14 is required to be reproduced in verbatim. The translation of suicide note at Exhibit:14 is as follows:

Date:18/07/2013

Name Pavankumar Yadav
Father Vinodsinh Yadav
Mother Sarveshdevi

I Pavankumar Yadav was doing job in Brigade Security. During my duties two boys namely Dipak Pathak and Shivam had come. Both of them took laptop and left in the night. I came to know in the morning. I told truth after three days that two boys have taken laptop with them. Bhanvarsinh Shekhawat and Ramkumar Sinh i.e. incharge of Brigade Security confined me in the office for 8 days. Bhanvarsinh Shekhawat and Ramkumar told me to pay Rs.50,000/- otherwise threatened me to not to spare me. If money is not paid to them they will kill me?

Panch 1 Sd/-

Panch 2 Sd/-

Before
J P Thakor
Unarmed Head Constable
Vastrapur Police Station
Ahmedabad City

Vinodsinh Yadav
M. 9998413878

Vilom Yadav
M. 9377095191

Whoever has done to me all this God will also do similarly to them!

34. A careful perusal of the suicide note at Exhibit: 14 clearly

reveals that nothing is mentioned therein qua the deceased is committing the suicide. Though it has been mentioned in the same that accused were torturing the deceased yet it has not been mentioned therein that the alleged torture was the reason which drove the deceased to commit suicide. It is true that the suicidal death of deceased has been proved by the prosecution beyond the shadow of reasonable doubt by virtue of PMR as well as the testimony of PW-4 i.e. the doctor who proved the postmortem report. But this fact alone is not sufficient to prove the abetment. Commission of suicide by a person is one thing and abetment of the same which is punishable under section 306 of IPC is quite another. As mentioned hereinbefore the suicide note at Exhibit: 14 contains the allegations against accused about their torture to the deceased but first of all it is nowhere mentioned in the same that deceased is committing suicide on account of such torture reflecting any proximity between death and such alleged torture.

35. Even if for once in a while it is assumed that the deceased committed suicide on account of such torture then also the suicide note though exhibited in the evidence of prosecution at Exhibit:14 has not been proved to be in the

handwriting of deceased. It is true that the complainant has identified the signatures of the deceased upon the same. But the question arises why and how the complainant has identified the signature of deceased on the suicide note and why not PW-6 i.e. the father of the deceased identified the same. This fact assumes significance when as per cross examination of PW-6 the deceased was not living with them even after coming to Ahmedabad. Then in such a scenario how the complainant was having the know how of writing style and handwriting of the deceased. Admittedly the said suicide note has never been sent to FSL to get the same compared with any of the previous handwriting of the deceased. This fact clearly casts a shadow of reasonable doubt on the very existence of the said suicide note particularly when the same was recovered on 18-07-2013 i.e. the date of recovery of dead body allegedly from the pocket of deceased as per the witnesses or atleast from a table lying on the same spot where the dead body was found as per panchnama at Exhibit: 18. Not only this but the police also took it as suicidal death without any information as per Exhibit:47. Despite being the deceased found in hanging condition on the place of occurrence the police

recorded the same as accidental death. So far the investigation aspects in the present case are concerned those will be dealt with in the later part of this judgment, but certainly all the above factors including not proving the handwriting of the deceased on the suicide note coupled with delay of 8 days in registration of FIR (despite the complainant and father of deceased remaining present at place of occurrence on the day of occurrence) which has not been explained by the prosecution are those factors which can not be brushed aside so lightly. On all these counts I draw my force from ***Arun Kumar Versus State represented by The Inspector of Police, Anupparpalayam Police Station, Thirupur reported in 2021 0 Supreme(Mad) 2694***, wherein Hon'ble High Court of Madras has observed in para 15 to 22 that,

> *"15. The suicide note may contain so many things, however, to use it as ingredients, it must satisfies, the ingredients of the offence under Section 306 IPC. In other words, it should be to the effect that the appellant/A.1 (husband) had provoked and instigated the deceased to commit suicide. In this connection, Ex.P.3 is a suicide note projected by the prosecution purported to have been written by the deceased Revathi and said to have been picked up in the presence of P.W.5. Ex.P.9 is said to be the sample handwriting of the deceased which are in the nature of short*

questions and answers prepared for the students. These exhibits viz., Ex.P.3-suicide note and Ex.P.9-sample handwriting were sent to Forensic Department. P.W.11, handwriting Expert gave Ex.P.10-Forensic Science Report stating that the signature found in Ex.P.3 is as that of the handwriting of the person, who wrote Ex.P.9. Relying upon the Forensic Science Report-Ex.P.10 issued by P.W.11, handwriting Expert, it appears that the conviction has been laid by the learned Sessions Judge.

16. Dr.Sakthivel-P.W.10 gave opinion under Ex.P.7 stating that the deceased would appear to have died of external compression of the neck, about 20-24 hours prior to autopsy (due to hanging). Hence, this Court finds that the deceased Revathi, wife of the appellant/A.1 died due to asphyxia hanging and it is a suicide in her parental house.

17. Ex.P.3-suicide note is an important piece of evidence in this case. In matrimonial violence cases, mostly direct evidence will be rare, since such alleged violences are being committed within the four walls of the house. Neither husband nor any in-laws will leave evidence for their alleged commission of such offences. But, a suicide note also has to be proved like any other piece of evidence relied upon and introduced in a criminal case. According to the appellant/A.1, Ex.P.3 was produced by the prosecuting agency nearly after few days of her suicide. The genuineness of such an important piece of evidence assumes single importance and hence, such an argument advanced by the learned Senior Counsel for the appellant as to the genuineness of Ex.P.3 and seizure of the suicide note by the prosecution after few days of her suicide requires to be examined as discussed in fra.

18. Taking into the time of production of Ex.P.3-suicide note, the learned Sessions Judge has rendered a finding that Ex.P.3, the alleged suicide note could not have been proximated to the suicide. Now, it is to be considered whether Ex.P.3-suicide note has been proved in the manner known to law. Let us examine Ex.P.3-suicide note purported to have been written by the deceased. Ex.P.9 purported to have been containing 8 pages and Ex.P.10-Forensic Science Report was given by P.W.11, scientific officer. After perusing the evidence of P.Ws.1, 2 and 5 from whom Ex.P.3 was supposed to be picked up by P.W.1 and handed over to the police is admittedly after few days of the suicide.

19. Whether the suicide note written by the deceased was proved by the prosecution by any acceptable evidence needs to be examined. According to the learned Senior Counsel for the appellant, it was planted subsequently. Taking into consideration the oral and documentary evidence as referred to above, it is an admitted case that on 12.06.2010, the occurrence took place and the police came on the evening on being informed and only thereafter, the body was lowered from where it was hanging and P.W.8-Revenue Divisional Officer visited the spot on the said date as could be seen from the evidence of P.Ws.1 and 2. However, Ex.P.3-suicide note was seized only on 13.06.2010. As per Ex.P.2-Mahazar, the alleged suicide note has been handed over by P.W.1 saying that it was found under the pillow. It is needless to say that there is no whisper regarding Ex.P.3 purported suicide note being handed over by P.Ws.1 and 3 in the witness box assumes reliance and significance.

20. Similarly, the admitted document in Ex.P.9 also has not been proved to have been written by the deceased and its origin is dubious. P.W.12, the Investigating Officer deposed that Ex.P.9 was handed over to him by P.W.1 on 10.07.2010 and was received under Ex.P.13 Form 95. Ex.P.13 shows that there were 3 sheets or 6 pages were handed over, but what has been marked in Ex.P.9, there are 8 sheets consisting of 16 pages. P.W.1 (father) has not spoken about the identification of Ex.P.9 and it was not identified to be in the handwriting of the deceased by any witnesses examined by the prosecution assumes significance.

21. Further, though P.W.11 had deposed that the contents in Ex.P3 and Ex.P9 were written by one and the same person, it has not been established that the said person was deceased. It appears that the deceased had done her post-graduation, attended school, colleges and institutes and a heap of contemporaneous documents could have been collected by the prosecuting agency with admitted handwritings of the deceased for comparison. Therefore, the documents in Exs.P.3 and P.9 should be rejected as not proved to be written by the deceased.

22. In fine, I find that neither Ex.P.3 was not identified by P.Ws.1 to 3 nor Ex.P.9 was spoken about or identified by P.W.1, father of the deceased and it was not identified to be the handwriting of the deceased by any other witnesses especially, the family members, assumes significance. As per the evidence of P.W.11, Ex.P.9 is said to be the sample handwriting of the deceased which are in the nature of short questions and answers said to have prepared by the deceased for the students and the said handwriting is that of the

deceased. There is no positive evidence available on record to show that the deceased alone wrote Ex.P.3 or Ex.P.9 and hence, I find that the submission made by the learned Senior Counsel for the appellant that Ex.P.3 has been planted appears to be more probable and consequently, it caused serious doubt as to the prosecution theory."

36. In ***State Of Maharashtra Vs. Narendra Devidasji Ramteke reported in 2010 ALL MR (Cri) 1537***, it has been held by Hon'ble High Court of Bombay in para 5 that,

"5. It appears that the trial Court by a detailed judgment considered the evidence led by the prosecution and found that the alleged chit was not duly proved as in the handwriting of the victim, which was made the basis of alleged ill-treatment meted out at the hands of the accused. The trial Court also considered the circumstances brought on record in the prosecution evidence as also in the cross of the cross-examination of prosecution witnesses which revealed that the victim had no issue because of abortion 2/3 times and that she was crestfallen (vide paragraph 18 of the judgment). Regarding the so called chitthi (chit), the trial Court observed with reference to the ruling cited in the case of Bapurao Vs. State of Maharashtra, 2003(4) Mh.L.J. 943 that the opinion of the Handwriting Expert if exhibited, in the absence of Handwriting Expert being examined, no value or weightage whatsoever can be given to the mere opinion of the Handwriting Expert in the absence of any oral evidence of the said Expert regarding his own opinion; and thus concluded that the report of the Handwriting Expert can not be used against

the accused. It was indeed necessary for the prosecution to prove chit recovered during the course of investigation as in the handwriting of the victim and it could have been done with the help of disputed handwriting compared with the admitted handwritings of the deceased, either with the help of the Expert or with prayer by application specifically made on that ground before the trial Court. None of the steps appear to have been adopted in the present case. Under these circumstances, the observations made by the trial Court that the report Exh.73 can be suspected because as per Manjusha (PW 6), in June, 2004 itself, she found chit in the almirah. There was no reason for her to wait for about one month and then to lodge the report on 20th July, 2004 as per Exh.73. Thus, on the principle that suspicion howsoever strong against the accused can not be a substitute for legal proof, the learned trial Judge appears to have given the benefit of doubt to the accused and found that prosecution has failed to prove offence punishable u/s.306, IPC against the accused. Ruling in Ashwinikumar Vs. State of M.P. (2007(1) Acquittal 125) was also referred for the principle that evidence of immediate harassment or instigation is not available, the accused-husband cannot be convicted for offence punishable u/s.306, IPC. Under these circumstances, no infirmity whatsoever can be found with the finding recorded by the trial Court. The accused was rightly acquitted. No ground is made out for interference. Hence Appeal is dismissed."

37. In the light of aforementioned judgments it is apparent that the prosecution was first of all required to prove the

handwriting of the deceased on the alleged suicide note and then to prove the abetment on the part of accused. But even in the suicide note though it is mentioned that the accused tortured the deceased but it has nowhere been mentioned that deceased is committing suicide on account of such torture, particularly when the alleged torture commenced from the day of theft of the Laptop which continued up to 18.07.2013 i.e. the day of commission of suicide.

38. At this juncture it is worthwhile to mention here that there is a difference between abetment of suicide and psychological faculties of a victim which certainly differs from person to person. An incident which may have no or minor effect on the psychology of a particular person may have different effect altogether on the psychology of another person. But the gist of an offence lies in its main ingredient i.e. abetment on the part of accused and not the psychology of a particular victim. It is a matter of common knowledge that different persons act differently in the same set of circumstances, but there must be some nexus between abetment on the part of accused and its effect on the psychology of the victim. If some active role has been played by the accused so far abetment is

concerned then he may be held liable but if there is no abetment on the part of accused then entire scenario changes. Needless to mention here that there can not be any straight jacket formula to lay down what constitutes an abetment and what not, which entirely depends upon facts and circumstances of each case. In such circumstances the court has to see whether any offence under Section 306 IPC is made out against accused or not.

39. At this juncture it is worthwhile to reproduce section 306 IPC which reads as under:-

> ***"Abetment of suicide: If any person commits suicide, whoever abets the commission of such suicide shall be punished with imprisonment of either description for a term which may extend to ten years, and shall be liable to fine."***

40. It is obvious that under section 306 IPC, abetment is the most important ingredient of the offence. Abetment is not defined separately in Section 306 IPC. Therefore, section 107 IPC which defines abetment needs to be referred. Section 107 IPC reads as under:

> ***"Abetment of a thing: A person abets the doing of a thing, who:***
> ***First- Instigates any person to do that thing; or***
> ***Secondly: Engaged with one or more other person or persons in any conspiracy***

for the doing of that thing, if an act or illegal omission takes place in pursuance of that conspiracy, and in order to the doing of that thing; or
Thirdly – Intentionally aids, by any act or illegal omission, the doing of that thing."
To instigate means to goad, urge, provoke, incite or encourage someone to do an act. It is not necessary that express words should be used in order to instigate. The offence of abetment by instigation depends upon intention of the person who abets and not upon the act which is done by the person who has been abetted.

41. The basic spirit behind all these words i.e. to goad, to urge, to provoke, to aid, to instigate or encourage, lies in the actions or omissions which the accused did by words or gestures so as to bring the person abetted to such a state and under such circumstances that he could think nothing more except his end and he was so compelled by the circumstances, that he could do nothing but to end his life.

42. The Hon'ble Apex Court in the matter of ***Sanju @ Sanjay Singh Sengar V. State of M.P.,*** *reported in* ***2002(2) R.C.R. (Criminal) 687: (2002)5 Supreme Court Cases 371*** in para graph no.12 has observed as under:-

"Even if we accept the prosecution story that the appellant did tell the deceased to

> ***go and die, that itself does not constitute the ingredient of instigation'. The word instigate' denotes incitement or urging to do some drastic or unadvisable action or to stimulate or incite. Presence of mens rea, therefore, is the necessary concomitant of instigation. It is common knowledge that the words uttered in a quarrel or in a spur of the moment cannot be taken to be uttered with mens rea. It is in a fit of anger and emotional".***

43. The Hon'ble Apex Court in the matter of ***SS Cheena V. Vijay Kumar Mahajan and another,*** *reported in* ***2010(4) RCR (Criminal) 66,*** in paragraph nos.27, 28 and 29 observed as under:-

> ***"This Court in Chitresh Kumar Chopra V. State (Govt. of NCT of Delhi) 2009(4) R.C.R. (Criminal) 196: 2009(5) R.A.J. 278: (2009)16 SCC 605 had an occasion to deal with this aspect of abetment. The Court dealt with the dictionary meaning of the words "instigation" and "goading". The Court opined that there should be intention to provoke, incite or encourage the doing of an act by the different from the other. Each person has his own idea of self-esteem and self-respect. Therefore, it is impossible to lay down any strait-jacket formula in dealing with such cases. Each case has to be decided on the basis of its own facts and circumstances.***
>
> ***Abetment involves a mental process of instigating a person or intentionally aiding a person in doing of a thing.***

> ***Without a positive act on the part of the accused to instigate or aid in committing suicide, conviction cannot be sustained. The intention of the legislature and the ratio of the cases decided by this Court is clear that in order to convict a person under Section 306 IPC there has to be a clear mens rea to commit the offence. It also requires an active act or direct act which led the deceased to commit suicide seeing no option and that act must have been intended to push the deceased into such a position that he committed suicide.***
>
> ***In the instant case, the deceased was undoubtedly hypersensitive to ordinary petulance, discord and differences which happen in our day-to-day life. Human sensitivity of each individual differs from the other. Different people behave differently in the same situation."***

44. In ***Swamy Prahaladdas Vs. State of M.P. & Anr.,*** *reported in* **1995 Supp.(3) SCC 438,** the appellant was charged for an offence under Section 306 IPC on the ground that during the quarrel he told deceased 'to go and die'. The court was of the view that mere words uttered by the accused to the accused 'to go and die' were not even *prima facie* enough to instigate the deceased to commit suicide.

45. In ***Mahendra Singh Vs. State of M.P.,*** *reported in* ***1995 Supp.(3) SCC 731,*** the appellant was charged for an

offence under Section 306 IPC based upon the dying declaration of the deceased, which reads as under:

> ***"My mother-in-law and husband and sister-in-law (husband's elder brother's wife) harassed me. They beat me and abused me. My husband Mahendra wants to marry a second time. He has illicit connections with my sister-in-law. Because of these reasons and being harassed I want to die by burning."***

46. In the above mentioned case Hon'ble Supreme Court found that the conviction of the appellant for the offence under Section 306 IPC was not sustainable merely on the allegation of harassment to the deceased. It was further held that neither of the ingredients of abetment were attracted on the statement of deceased.

47. At the cost of repetition it is also worthwhile to mention here that on the one hand handwriting of the suicide note has not been proved and same lacks material ingredients of offence of abetment on the part of the accused coupled with delay of 8 days in registration of the FIR, and on the other hand the entire investigation as well as the approach of investigating agency in the present case is liable to be deprecated. A closer look at the evidence adduced by the prosecution reveals that the occurrence in the present case has been alleged to be an outcome of

incident of theft of Laptop, pursuant to which as per the deposition of PW16 and PW17 (both the police officials of Navrangpura Police Station) both the accused had approached them alongwith deceased. Both the accused also apprised both the aforementioned police officials about theft of the Laptop but no action was taken on account of requirement of the presence of owner of the Laptop. The moot question which arises is that whether in case of theft which is a cognizable offence any police official upon receiving any information can ask for presence of a certain person for the purpose of registration of FIR? The answer to this question will be certainly in negative on account of various reasons because first of all concept of locus standi or the presence of person aggrieved is foreign to criminal law except wherever same is specifically provided. Admittedly the offence of theft is a cognizable offence qua which merely upon information from any person (either he is aggrieved person or not) an FIR could have been registered as per the provisions of Section 154 of the Code. At this juncture Section 154 of the Code is also required to be reproduced, which is as follows:

"154. Information in cognizable cases.—

(1) Every information relating to the commission of a cognizable offence, if given orally to an officer in charge of a police station, shall be reduced to writing by him or under his direction, and be read over to the informant; and every such information, whether given in writing or reduced to writing as aforesaid, shall be signed by the person giving it, and the substance thereof shall be entered in a book to be kept by such officer in such form as the State Government may prescribe in this behalf:

[Provided that if the information is given by the woman against whom an offence under section 326A, section 326B, section 354, section 354A, section 354B, section 354C, section 354D, section 376, 2 [section 376A, section 376AB, section 376B, section 376C, section 376D, section 376DA, section 376DB,] section 376E or section 509 of the Indian Penal Code (45 of 1860) is alleged to have been committed or attempted, then such information shall be recorded, by a woman police officer or any woman officer:

Provided further that—

(a) in the event that the person against whom an offence under section 354, section 354A, section 354B, section 354C, section 354D, section 376, 2 [section 376A, section 376AB, section 376B, section 376C, section 376D, section 376DA, section 376DB,] section 376E or section 509 of the Indian Penal Code (45 of 1860) is alleged to have been committed or attempted, is temporarily or permanently mentally or physically disabled, then such information shall be recorded by a police officer, at the residence of the person seeking to report such offence or at a convenient place of such person's choice, in the presence of an interpreter or a special educator, as the case may be;

(b) the recording of such information shall be video graphed;

(c) the police officer shall get the statement of the person recorded by a Judicial Magistrate under clause (a) of sub-section (5A) of section 164 as soon as possible.]

(2) A copy of the information as recorded under sub-section (1) shall be given forthwith, free of cost, to the informant.

(3) Any person aggrieved by a refusal on the part of an officer in charge of a police station to record the information referred to in sub-section (1) may send the substance of such information, in writing and by post, to the Superintendent of Police concerned who, if satisfied that such information discloses the commission of a cognizable offence, shall either investigate the case himself or direct an investigation to be made by any police officer subordinate to him, in the manner provided by this Code, and such officer shall have all the powers of an officer in charge of the police station in relation to that offence."

48. A careful perusal of Section 154 of the Code clearly reveals that whenever a written application or any statement given has been reduced into writing has been received or recorded by any police official, then, he is duty bound to register the FIR if such case discloses cognizable offence. Any police officer cannot shirk from his duty in registration of FIR in such like circumstances. Reference in this rgard may also be made to judgment of Hon'ble Supreme Court in ***Lalita Kumar Vs. Govt. of UP, AIR 2012 SC 1515*** wherein, in paragraph 111 Hon'ble Constitutional Bench

has issued following directions;

> *"111) In view of the aforesaid discussion, we hold:*
>
> *i) Registration of FIR is mandatory under Section 154 of the Code, if the information discloses commission of a cognizable offence and no preliminary inquiry is permissible in such a situation.*
>
> *ii) If the information received does not disclose a cognizable offence but indicates the necessity for an inquiry, a preliminary inquiry may be conducted only to ascertain whether cognizable offence is disclosed or not.*
>
> *iii) If the inquiry discloses the commission of a cognizable offence, the FIR must be registered. In cases where preliminary inquiry ends in closing the complaint, a copy of the entry of such closure must be supplied to the first informant forthwith and not later than one week. It must disclose reasons in brief for closing the complaint and not proceeding further.*
>
> *iv) The police officer cannot avoid his duty of registering offence if cognizable offence is disclosed. Action must be taken against erring officers who do not register the FIR if information received by him discloses a cognizable offence.*
>
> *v) The scope of preliminary inquiry is not to verify the veracity or otherwise of the information received but only to ascertain whether the information reveals any cognizable offence.*
>
> *vi) As to what type and in which cases preliminary inquiry is to be conducted will depend on the facts and circumstances of each case. The category of cases in which preliminary inquiry may be made are as under:*
>
> *a) Matrimonial disputes/ family disputes*

b) Commercial offences

c) Medical negligence cases

d) Corruption cases

e) Cases where there is abnormal delay/laches in initiating criminal prosecution, for example, over 3 months delay in reporting the matter without satisfactorily explaining the reasons for delay.

The aforesaid are only illustrations and not exhaustive of all conditions which may warrant preliminary inquiry.

vii) While ensuring and protecting the rights of the accused and the complainant, a preliminary inquiry should be made time bound and in any case it should not exceed 7 days. The fact of such delay and the causes of it must be reflected in the General Diary entry.

viii) Since the General Diary/Station Diary/Daily Diary is the record of all information received in a police station, we direct that all information relating to cognizable offences, whether resulting in registration of FIR or leading to an inquiry, must be mandatorily and meticulously reflected in the said Diary and the decision to conduct a preliminary inquiry must also be reflected, as mentioned above."

49. In the light of the aforesaid factual and legal position this Court is of the considered opinion that had PW 16 and PW 17 had disobeyed the mandate of law while not registering a case for theft of laptop. Had they had performed their duties, then, a precious life could have been saved, because then the investigation would have proceeded towards detection of crime of theft as well as recovery of

laptop, etc. for which the deceaed might have taken into custody resulting in a probable avoidance of commissionof suicide by him. But nothing of this sort has been done by any of the police official i.e. PW 16 and PW 17 which is a clearcut violation of provisions of Section 154 of the Code as well as ratio of law laid down by Hon'ble Supreme Court in Lalita Kumari (supra).

50. Not only above but surprisingly it is the case of prosecution that the deceased was kept in wrongful confinement prior to his death but surprisingly none of his family members lodged any complaint against the accused for commission of offence under Section 346, 342 IPC etc. Even as per suicide note at Exhibit:14 purportedly written on 18.07.2013 the deceased was kept confined in office for 8 days which means that he was allegedly in illegal custody of accused with effect from 10.07.2013. Even prior to that as per the aforementioned suicide note he had disclosed that he had told truth after three days of commission of theft of laptop. All these facts run contrary to the story projected by the prosecution which as per them commences from 14.07.2013 i.e. the day on which the father of deceased disclosed the fact of commission of theft of laptop to complainant. Surprisingly the date of

comimssion of thet of laptop has not seen the light of day in the testimony of any prosecution witness during the trial. Adding salt to injury when the dead body of the deceased was recovered from the place of occurrence along with suicide note even then though the suicide note was taken into possession by the investigating officer but he chose to record information at Exhibit:47 qua suicidal death only that too without there being any reason behind the same, whereas, as per factual position on the place of occurrence suicide note at Exhibit:14 was recovered in the presence of complainant and father of deceased. It is also worthwhile to mention here that as per the deposition of PW 14 i.e. one of the investigating officer of the present case accused no.1 had given information of the death of deceased. Once in such circumstances the investigating agency was present on the spot and in their presence as well as presence of relatives of deceased the suicide note was recovered then also it become an important question as to why an FIR was not registered at that time. Recovery of suicide note along with presence of relatives of deceased particularly when the offences under Section 342 IPC have been alleged against the accused prior to death of deceased, then no registration of FIR for a period

of 8 days certainly goes against the prosecution. Needless to mention here that on both of these occassions i.e. either information supplied by accsed no.1 and 2 qua commission of theft of laptop to PW 16 and PW 17 or delay in registration of FIR in the aforesaid circumstances castes serious doubt over the entire prosecution version. No doubt aforementioned witnesses i.e. PW 1 to PW 3, PW 6 to PW 8 have deposed on various counts against the accused including the commission of suicide by the deceased, but, in the aforementioned entire facts and circumstances their testimonies appears to be shrouded in mystery and it cannot be said that the prosecution has successfully proved its case beyond the shadow of reasonable doubt particularly when nothing has been mentioned in inquest panchnama at Exhibit:19 about the suicide note purportedly written by the deceased. It is also important to mention here that as per all the witnesses of prosecution the suicide note at Exhibit:14 was recovered from the pocket of the deceased whereas as per Panchnama at Exhibit:16 same was lying upon wooden table near the dead body which means that either the story projected qua recovery of suicide note from pocket of deceased is false or panchanama at Exhibit:16 is false.

District & Sessions Court Ahmedabad(Rural) सत्यमेव जयते

In the peculiar facts and circumstances of this case this Court finds it appropriate to disbelieve the testimonies of PW 6 and PW 7 i.e. father of deceased and complainant.

51. As such this court finds the testimonies of PW1 to 3 and 6 to 8 as insufficient to bring home the guilt of accused, due to which the points for determination no. 1 & 2 are answered against prosecution.

Point for determination No.3

52. In the above circumstances it is hereby concluded that prosecution has miserably failed to prove charges under Sections 306 of the IPC against any of the accused. Hence, it can be concluded that the accused have not committed any offence. Hence, I pass the following order:

-: O R D E R :-

- The accused namely **Bhavarsinh Jangsinh Shekhavat** in Sessions Case No. 25 of 2015 and the accused namely **Ramkumar @ Guddu S/o. Rustamsinh Tomar** in Sessions Case No.26 of 2015, are hereby acquitted from the charges under Sections 306, 342, 506(2) r/w. 114 of Indian Penal Code framed against them.
- The case property if any is ordered to be disposed off as per the rules on the expiry of the period of an appeal, if any, in case of filing of an appeal, as per the direction of

the Hon'ble Appellate Court.

- The accused are hereby directed to submit fresh bail bond under Section 437(A) of the Criminal Procedure Code for a period of six months in a sum of **Rs.15,000/-** (Rupees Fifteen Thousand only) each with one surety of like amount.

- Previous surety bonds of the accused stands discharged.

Pronounced and signed in the open Court today on this 02nd day of May, 2023.

Date: 02-05-2023
Place: Ahmedabad.
PALASH/
S H CHUDASAMA

(SACHIN S. C. SETHI)
2nd Additional Sessions Judge,
Ahmedabad (Rural) at Mirzapur.
UIC No.GJ01540.

District & Sessions Court Ahmedabad[Rural]
सत्यमेव जयते